

AVGUST
2015

REVIIJA ATLETSKE ZVEZE SLOVENIJE
IN PRILOGA ŠPORTNEGA DNEVNIKA EKIPASN

72

ŠPORTNI DNEVNIK
EKIPASn

ATLETIKA

TelekomSlovenije

GENERALNI SPONZOR ATLETSKE ZVEZE SLOVENIJE

VZAJEMNA
zdravstvena zavarovalnica

Joma

ISKRATEL

DNEVNIK

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

SPONZORJI ATLETSKE ZVEZE SLOVENIJE

UVODNIK

Dragi prijatelji atletike,

bliža se vrhunec atletske tekmovalne sezone na prostem, ki je prinesla številna mednarodna tekmovanja v vseh starostnih kategorijah. Naši izjemni atleti so slovenske barve na njih zastopali zgledno. Petindvajset osvojenih kolajn na tekmovanjih v konkurenci balkanskih, evropskih in svetovnih držav, med katerimi je skoraj polovica zlatih, dokazuje, da atletika ostaja med najuspešnejšimi športi v Sloveniji, in kaže svetlo luč za prihodnost kraljice športa v Sloveniji.

Naši atleti v vseh starostnih kategorijah poleg zbiranja medalj nadaljujejo tudi doseganje novih državnih rekordov, kar kaže na razvoj in uspešno delo naših atletov, trenerjev in tudi klubov. Poleg tega smo letos doživeli premierno, dvajseto izvedbo mitinga v Velenju, ki je polnim tribunam postregel s številnimi rekordi, zvezdniki obrazi svetovnega ranga, normami in izjemnimi atletske obračuni. Veseli nas tudi, da se srednješolskih in osnovnošolskih tekmovanj udeležuje vse več mladih, kar nam tudi v Atletski zvezi Slovenije daje zagon za nadaljevanje projektov, s katerimi želimo kraljico športa približati čim širši javnosti. Zato nas še posebej veseli, da letos prvič v sodelovanju z mednarodno atletsko zvezo izvajamo tudi projekt IAAF otroške atletike.

Pred vami je izvod revije, ki ga tokrat namenjam osrednjim tekmovanjem, ki so zaznamovala letošnjo uspešno sezono, s poudarkom na vrhuncu – petnajstem svetovnem prvenstvu v Pekingu. Prav z vseh letošnjih največjih tekmovanj so se naši mladi atleti vrnili z medaljami in številnimi finalnimi uvrstitvami, lepo presenečenje pa sta tudi številčnost in mladost naše osemčlanske reprezentance za svetovno prvenstvo. Veseli me, da videni uspehi mladih v preteklem obdobju predstavljajo trden temelj za uspešen razvoj slovenske atletike tudi v prihodnje, ki bo ob slovesu nekaterih starejših tekmovalcev zaznamovan z novimi obrazi in imeni izjemne mlade generacije atletov. Vse prijatelje atletike vabim, da našim športnikom še naprej stojijo ob strani, spremljajo atletske prenose prek malih ekranov in ostajajo prijatelji našega športa.

Gregor Benčina,
predsednik Atletske zveze Slovenije

ATLETIKA

Revija Atletika je glasilo
Atletske zveze Slovenije.

Urednica
Katja Kustec

Uredniški odbor
Luka Steiner
Katja Kustec
Jurij Završnik

Oblikovanje in prelom
Salomon, d. o. o.

Fotografije
Reuters & Ekipa

Naslov uredništva
Atletska zveza Slovenije
Letališka 33 c
1000 Ljubljana
tel: 01/520-6910
e-pošta: info@atletska-zveza.si
www.atletska-zveza.si

Tisk
Set, d. d.
Vevška 52
1260 Ljubljana Polje

ISSN 1318-6213

**ATLETSKA
ZVEZA
SLOVENIJE**

**Revija je izšla
s pomočjo sredstev
Fundacije za šport.**

Naslovnica
Nacionalni štadion
v Pekingu

POMLAJENA SLOVENSKA ODPRAVA NA SP V PEKINGU

Kraj srečnega imena

Peking bi težko označili za kraj, saj ima glavno kitajsko mesto okoli 20 milijonov prebivalcev. Toda na stadionu Ptičje gnezdo, kjer bodo potekali boji najboljših atletov na svetu, je slovenska atletika dosegla izjemen trenutek, največjega v svoji zgodovini.

Primož Kozmus je osvojil olimpijsko zlato, in ker »diva« iz Brežic tokrat ne bo na Kitajskem, osemčlanska slovenska reprezentanca, ki je potovala tja, ne more računati na boj za kolajno. Uspeh močno pomlajene reprezentance bi bil uvrstitev v finale, ki ga lahko doseže nekaj tekmovalk in tekmovalcev na čelu z Martino Ratej, edino v ekipi, ki je starejša od 30 let.

»Lani nihče ne bi zadel tega seznama reprezentance, ki gre v kitajsko prestolnico. Menjava generacij poteka še hitreje, kot smo mislili, povprečna starost je 24, 25 let, v moškem delu so le 22-, 23-letniki. Vsa kariera je še pred njimi, toda tudi starejši, ki jih zaradi poškodb tokrat ni zraven, še niso rekli zadnje besede. Ker se norme zaostrujejo, je že nastop na SP ali olimpijskih igrah velika stvar. V Pekingu želimo, da bi naši dosežene norme še nadgradili ali ponovili ter tako dosegli dobre izide. Pomemben delež imajo tudi trenerji, ki so uspešno prebrodili sezono do največje tekme leta,« je dejal predsednik strokovnega sveta Atletske zveze Slovenije Martin Steiner.

»Veseli me, da gremo v tako številčni zasedbi in da smo s tem nadgradili letošnjo sezono, v kateri smo osvojili 23

medalij v različnih starostnih skupinah, od tega je bilo skoraj polovica zlatih. AZS je zato s Sabino Viet, Majo Mihalinec in Robertom Rennerjem podpisala pogodbe za olimpijsko ekipo Rio, kar bo omenjeni trojico omogočalo nemotene priprave na naslednjo olimpijsko sezono, saj bodo dobili po 11.100 evrov. Trenerji dobijo dodatnih 30 odstotkov te vsote,« je dodal predsednik AZS Gregor Benčina.

Slovenska rekorderka v metu kopja Martina Ratej je najizkušenejša v ekipi. »To

je moje četrto SP in nimam več strahu. Toda sezona ni taka, kot sem si želela, zato pričakujem le uvrstitev v finale, ker nikakor ne sestavim metov iz lanske ali predlanske sezone. Vse je bilo sicer podrejeno SP. Malo sem si poškodovala ramo, to se je potem preneslo na hrbet in nato sem preveč zadržano metala, preveč sem se bala. Toda vem, da sem sposobna priti v finale in popraviti to sezono,« je dejala Ratejeva.

»Forma ni taka, kot bi si želeli. Na treningih meče 57, 58 metrov, kar je precej pod načrti. Zavestno smo se odločili, na njeno željo, da pride pozno v formo, ker je v preteklosti težko držala dolgo visoko raven forme. Za njo je zelo težka sezona, saj nimamo niti približno takih razmer kot ostala svetovna konkurenca in se mora boriti za osnovno eksistenco. V Pekingu smo že tekmovali, z olimpijskih iger nimamo dobrih izkušenj, saj ni nastopila v finalu. Upam, da bo letos bolje. Pred tekmo nam ostaneta le še zaključno piljenje forme in počitek. Finale ni samoumeven, ker je letos veliko tekmovalk, ki ga lahko dosežejo,« je možnosti ocenil trener Ratejeve Andrej Hajnšek.

»V Pekingu sem že osvojila kolajno, srebrno na mladinskem SP. Imam lepe spomine in sem zelo vesela, da grem tja. Morala pa bom skočiti najboljše letos, 4,50 ali 4,55 metra bo verjetno dovolj za finale, ki je zame realen cilj. Želim si izpolniti normo za OI, tako da bi se lahko nemoteno pripravljala na naslednjo sezono. Na članskem SP sem že tekmovala, kar bo gotovo pomagalo,« je dejala Tina Šutej.

Slovenska rekorderka na 3000 metrov z zaprekami Maruša Mišmaš je morala zaradi poškodbe gležnja maja in del junija mesec dni trenirati v bazenu, kar ji je po mnenju trenerja Svjetlana Vujasina vzelo najmanj 20 odstotkov tistega, kar je imela tedaj v nogah. »Zaradi poškodbe sem izgubila veliko in se počasi vračam. Moj cilj je, da doosežem najboljši izid po poškodbi in da nato grem naprej v naslednje leto, ko želim, da bi bila celotna sezona taka, kot je bila letos na začetku pred poškodbo,« je dejala Mišmaševa.

Žan Rudolf, ki je letos tako kot Mišmaševa popravil državni rekord (na 800 metrov), ima težave z astmo, kar pa ga v tej sezoni ne ovira: »To bo moje prvo člansko SP. Forma je dobra, veliko ciljev sem že izpolnil, želim si še olimpijske norme, cilj pa je polfinale.«

»Dve leti sem imel velike težave in v tej sezoni se ponovno vračam. Norme za velike tekme so zelo dvignili, in če bom 5,55 metra preskočil v prvem poskusu, bo to gotovo dovolj za finale. Pet jih je letos na svetu skočilo prek 5,90 metra, boril se bom za preboj med dvanajst najboljših v finale, ne bom pa razočaran, če mi to ne bo uspelo,« je ocenil slovenski rekorder v skoku s palico Robert Renner.

Luka Janežič bo na 400 metrov prvič nastopil na veliki članski tekmi. »Z 19 leti sem dosegel normo, kar je velik uspeh. Ta teden sem dobro treniral in sem še v formi, toda po navadi sem tak čas že končeval tekmovalno leto in nisem vaju tako dolgo tekmovali. Prepričan pa sem, da bo šlo dobro in bom tekel državni rekord,« je dejal Janežič.

»Psihično je bilo naporno loviti normo in že zdaj sem bolj sproščena. Tako želim teči v Pekingu, kjer bom skušala potrditi normo,« je dejala Veitova. »To bo moja najpomembnejša tekma v karieri, prvo člansko SP. Zelo sem se ga veselila. O pričakovanih zaradi dolgega lova težko govorim, a bom dala tam vse od sebe,« je pojasnila Mihalinec.

SLOVENSKI POTNIKI NA SP

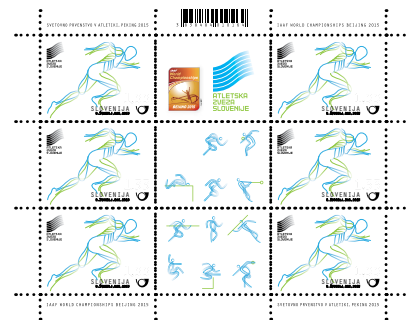
atlet/-inja	rojen/-a	disciplina
Martina Ratej	1981	kopje
Sabina Veit	1985	200 m
Tina Šutej	1988	palica
Maja Mihalinec	1989	100 in 200 m
Žan Rudolf	1993	800 m
Robert Renner	1994	palica
Maruša Mišmaš	1994	3000 m zapreke
Luka Janežič	1995	400 m

SLOVENSKI NASTOPI NA SP

Sobota, 22. 8.: Žan Rudolf (kvalifikacije 800 m ob 5.50 po slovenskem času), Robert Renner (kvalifikacije palica ob 12.40); nedelja, 23. 8.: Maja Mihalinec (kvalifikacije 100 m ob 3.10), Lika Janežič (kvalifikacije 400 m ob 5.10); ponedeljek, 24. 8.: Tina Šutej (kvalifikacije palica ob 3.30), Maruša Mišmaš (kvalifikacije 3000 m zapreke ob 3.45); sredo, 26. 8.: Mihalinec, Sabina Veit (kvalifikacije 200 m ob 13.15); petek, 28. 8.: Martina Ratej (kvalifikacije kopje ob 13.00)

SP BO OBELEŽILA PRILOŽNOSTNA ZNAMKA

Svetovno prvenstvo bo 15. tovrstno tekmovanje v zgodovini kraljice športov. Od olimpijskih iger leta 2008, na katerih je na slovitim Ptičjem gnezdu Primož Kozmus Sloveniji priboril prvo zlato olimpijsko medaljo, bo to največji športni dogodek na spektakularnem stadionu. Na prvenstvu bo tudi letos Slovenija nastopila z osmerico svojih najboljših atletov, ob tej priložnosti pa je Pošta Slovenije izdala priložnostno znamko, ki prikazuje atlete v akciji.

SP V ATLETIKI

avgust

	22	23	24	25	26	27	28	29	30
slovesnosti									
100 m									
200 m									
400 m									
800 m									
1500 m									
5000 m									
10.000 m									
maraton									
100 m ovire									
110 m ovire									
400 m ovire									
3000 m zapreke									
20 km hoja									
50 km hoja									
4 x 100 m štafeta									
4 x 400 m štafeta									
višina									
palica									
daljina									
troskok									
krogla									
disk									
kladivo									
kopje									
sedmerboj									
deseterboj									

MARTINA RATEJ

Martina Ratej, slovenska rekorderka in večletna reprezentantka velja za našo najuspešnejšo atletinjo. Je redna finalistka največjih tekmovanj, vključno z olimpijskimi igrami. Lansko sezono si je zapomnila predvsem po drugem mestu v skupnem seštevku diamantne lige in 6. mestu na evropskem prvenstvu v Zürichu 2014, glavni letošnji cilj pa je finale na svetovnem prvenstvu.

»Finale bo lep uspeh.«

S tremi nastopi na SP in kot edina, ki je nastopila na zadnjem SP, ste naša najizkušenejša in najuspešnejša reprezentantka. S kakšnimi občutki odhajate na tekmovanje?

Po odličnem uvodu v sezono v zadnjem obdobju nisem našla pravih občutkov, upam, da se bo do najpomembnejše tekme v sezoni to popravilo. Vesela bi bila uvrstitve v finale, kar bi bil lep uspeh.

Koliko ste v stiku s tekmicami zunaj sezone? Kakšno je po navadi vzdušje na tekmah? Se sotekmovalke pogovarjate med seboj in ali so te debate usmerjene v dogajanje na tekmi ali se skušate oddaljiti od športnih tem?

Na tekmi se navadno koncentriramo nase, komunikacije je malo. Sicer smo s kolegicami v stiku, še največ se slišim z latvijsko rekorderko Madaro Palameiko, vendar se pri teh pogovorih izogibava atletiki.

»Idealen vikend je izlet v neznano z otrokoma.«

Opišite svoj idealen vikend, ki ni obarvan z atletiko?

Izlet v neznano z mojima otrokoma. Brez posebnega načrta, brez določenega cilja.

Svojo vlogo vrhunske atletinje uspešno kombinirate z materinstvom. Kakšna je Martina kot mama?

Na svoja otroka gledam kot na največjo motivacijo, otroka sta moja najboljša navijača in najlepša spodbuda je tista, ki jo dobim od njiju. Včasih je kombiniranje različnih vlog naporno, saj moja služba ni tipično omejena na dopoldanski ali

popoldanski čas, ampak imam treninge tako dopoldne kot popoldne. Tako je pogosto potrebna pomoč staršev, imam srečo, da sem je deležna, in tako lepo kombiniramo obveznosti.

Se otroka že zavedata vaših uspehov?

Živimo v manjšem kraju, kjer nas vsi dobro poznajo. Tudi v šoli se pogovarjajo marsikaj, otroka sta name ponosna. Včasih pa je vprašanj tudi zanju preveč in zgodilo se je tudi že, da sta me vprašala: pa zakaj si tako slavna, hehe. Ko mi gre, so pogovori pozitivni, ko pa sem v slabši formi, utegne biti kar naporno za vse.

Najljubši atletski spomin?

V rezultatskem smislu me gotovo najlepši spomini vežejo na Doho, kjer sem leta 2010 z metom 67,16 metra postavila slovenski rekord, tu sem prišla tudi do prve zmage v diamantni ligi. Glede občutja in vzdušja pa se rada spominjam svetovnih prvenstev v Aziji – Daeguju in Osaki. Imeli smo se super, vzdušje v ekipi je bilo enkratno. V Osaki smo

kot ekipa dosegli tudi največji uspeh na svetovnih prvenstvih s Kozmusovo kolajno in še štirimi finali, kar je seveda pripomoglo k dobremu počutju.

»Smo res dobra ekipa.«

Kako se razumete z ostalimi slovenskimi atleti? Imate za ostale tudi kake posebne nasvete s svojimi dragocenimi izkušnjami?

Moram reči, da se prav vsi dobro razumemo. Čeprav je atletika individualen šport, imamo radi večja tekmovanja, kjer nastopamo skupaj in se lahko družimo in smo res dobra ekipa. Kljub mladosti so moji reprezentančni kolegi že dovolj izkušeni, vsak zase najbolj ve, kaj potrebuje pred tekmo, poleg tega je vsaka disciplina specifična.

Kako bi opisali idealen trening?

Zasebno sem zelo sproščen človek, rada se smejim in šalim. Tudi idealen trening je tak – poln šal.

Vsem gospodinjstvom in malim poslovnim
odjemalcem po Sloveniji dobavljamo
100 % čisto energijo iz vode, vetra in sonca.

100%
čista energija

Plin

VEČ KOT ODLIČNA CENA ZEMELJSKEGA PLINA

CENA
0,2989
€/Sm³ brez DDV

0,36470
€/Sm³ z DDV

GARANCIJA CENE ZAGOTOVLJENA DO 31. 12. 2016

Našo ponudbo si oglejte na spletni strani www.ece.si

www.ece.si

 Biomasa

Akcija!

PELETI

**BREZPLAČNA DOSTAVA NA DOM
IN PLAČILO NA OBROKE.**

Izkoristite
izjemno akcijsko
ponudbo lesnih
peletov ECE

**ZA
KUPCE ECE**
239,99 €/t

**POREKLO
SLOVENIJA**

**EN
plus**

A1

AT 301

**ZA
KUPCE ECE**
279,99 €/t

**POREKLO
AVSTRIJA**

A1

POREKLO AUT

**EN
plus**

A2

SI 003

A2

POREKLO SI

Naročilo preko www.ece.si ali na **03 42 01 300**.

Slike so simbolične. Akcija traja do 15. 9. oz. izteka zalog. Navedene cene vključujejo DDV.

Našo ponudbo si oglejte na spletni strani www.ece.si

www.ece.si

SKUPAJ NAJBOLJŠI

Dve energiji. Vsaka zase odlični.
A ko se združita, **dobimo najboljše.**

Član skupine

MAJA MIHALINEC

Mozirjanka Maja Mihalinec velja trenutno za najhitrejšo Slovenko, njeno letošnjo sezono pa so na domačih tleh zaznamovali sprinterski obračuni s Sabino Veit. Lani se je vrnila s študija onkraj velike luže, kjer je na Univerzi Nebraska Omaha doštudirala komunikologijo, odnose z javnostmi in oglaševanje. Po vrnitvi se je pod vodstvom Srdjana Djordjevića povsem posvetila atletiki, njeno zavzeto delo pa je doseglo vrh z uvrstitvijo na svetovno prvenstvo, kjer bo nastopila v obeh sprinterskih disciplinah.

Napredek skupek več dejavnikov

Atleti navadno pravijo, da je v ZDA večji poudarek na skupinskem delu, medtem ko je pri nas pristop bolj individualen. Vi ste po vrnitvi s petletnega študija v ZDA po enem letu treninga pri Srdjanu Djordjeviću svojo atletsko pot strmo zasukali navzgor. Čemu pripisujete tak napredek?

Res je, gre za skupek vsega naštetega. Študij v ZDA je bil čudovita izkušnja, vendar je tam v ospredju uspeh celotne ekipe posamezne univerze, zato je manj prilagajanj osebnim potrebam športnika. Pri njih gre predvsem za količinske priprave, količina teka je res velika. Doma sem začela več delati na moči in tehniki, hkrati sem dozorela. Poleg tega se zdaj posvečam samo atletiki, v ZDA pa sem ob tem še študirala in hkrati delala v fitnessu.

Kaj vam je bilo v ZDA najbolj všeč zunaj atletskih tekmovališč?

Celotna izkušnja je neprecenljiva. Postala sem bolj samostojna, ameriški način študija mi je ustrezal. Prav tako me je veselila smer študija, ki sem jo izbrala, in sicer odnosi z javnostmi in komunikologija. Všeč mi je, da je veliko priložnosti in študentu omogočajo početi več stvari hkrati. Obenem mi je bil začetek olajšan, saj sem bila na univerzi skupaj še z eno slovensko atletinjo.

Vaše prvo večje tekmovanje je bilo na EP v Zürichu, letos ste prisprintali še do SP. Kakšen je pritisk pred tekmami največjega ranga in kako najti motivacijo po naporni sezoni lovljenja norme?

Pritiska sama ne izvajam, v Peking grem z mislijo, da želim na tekmovanju doseči svoj najboljši rezultat, kar bi bila lepa pika na i uspešne sezone. Pripravljena sem še vedno dobro, zato ostajam optimistična.

Vedno pred fanti

Od kod odločitev za sprint?

Sicer prihajam iz odbojarske družine, saj sta se starša ukvarjala z odbojko, sestra je v mladinski reprezentanci. Sprint mi je postal všeč v šoli, saj sem vedno prehitevala fante.

Najpogostejše vprašanje, ki ga dobite?

Kako bi ocenili tekmo?

Ko prečkate ciljno črto: že veste, kje ste izgubili ali pridobili kakšno stotinko?

Včasih ti je res takoj jasno, kje si ga polomil ali kje pridobil. Sicer pa je za pomoč dobrodošel tudi kakšen posnetek.

Kaj bi počeli, če ne bi bili atletinja?

Delala bi na področju odnosov z javnostjo, saj mi je bil ta študij zelo všeč. V tem se vidim tudi v prihodnosti.

Katere druge športe spremljate?

Spremljam večja tekmovanja pri več športih, zaradi družinske tradicije mi je blizu tudi odbojka, sestrine nastope si pogosto ogledam tudi v živo.

SABINA VEIT

Veitova, udeleženka olimpijskih iger in SP v Daeguju, velja za eno naših najizkušenejših atletinj. Za Slovenijo je nastopila na poletnih olimpijskih igrah 2008 v Pekingju v teku na 200 metrov. Na sredozemskih igrah 2009 v Pescari je v isti disciplini osvojila srebrno medaljo. Letos je na mednarodnem mitingu v Mariboru tekla odlično in si pritekla normo za svetovno prvenstvo v Pekingju. Prav tako si je s tem rezultatom pritekla vozovnico za olimpijske igre, ki bodo naslednje leto v Rio de Janeiru.

Atletska šola: veselje in naložba v prihodnost

Poleg tekmovalne atletike se usmerjate tudi v delo z mladimi, imate svojo atletsko šolo za malčke. Vam to daje dodatno veselje ali je težko usklajevati oba vidika atletike?

Res je, delo z najmlajšimi sem začela iz veselja. Najprej me je v to delo nagovorila kolegica, zdaj pa se je šola že zelo razvila, saj v njej vadi že več kot 100 otrok. Poudarek je na predšolskih otrocih in spoznavanju športa skozi igro. Pri delu uživam, hkrati pa gre za naložbo v prihodnost po zaključku kariere vrhunske atletinje.

Prihajate iz Dupleka, manjšega štajerskega kraja. Kako na vas gledajo sokrajani?

Verjetno so me že navajeni. Tu in tam dobim kakšno čestitko, sicer pa se ne počutim čisto nič zvezdniško, vsi se poznamo med seboj.

Letos ste z Majo Mihalinec skrbeli za najbolj napeto rivalstvo sezone, poleg tekme druga z drugo sta tekmovali s časom za norme. Kako se z Majo sicer razumeta? Sta že kdaj razmišljali o skupnih treningih?

Z Majo se videvava skoraj samo na tekmi, saj jaz treniram v Mariboru, ona pa večinoma v Ljubljani in Velenju. Zaupava svojima trenerjema in lastnemu načinu treninga, sicer pa se vsi poznamo med seboj in dobro razumemo.

Veljate za izkušeno atletinjo, nastopili ste že na OI Peking in leto pozneje na SP v Berlinu. Ostaja trema pred velikimi

tekmovalji večja in kako se priprave na takšno tekmo razlikujejo od ostalih priprav?

Na vsako tekmo se pripravim po najboljših močeh in v bistvu gre za enake priprave. Sploh letos je bila napetost tudi na domačih tekmah velika, saj sva z Majo lovili normo tako rekoč do zadnjega trenutka. Vendar pa sem vesela, da sem do norme pritekla ravno v Mariboru pred domačimi navijači.

Po poklicu ste diplomirana komercialistka. Trenutno ste študij na Mariborski univerzi, smer Trener izbrane športne panoge, prekinili in se posvetili treniranju atletike. So vaši letošnji uspehi tudi posledica te odločitve?

Gotovo je lažje, če se stoodstotno posvetiš samo eni stvari, v mojem primeru atletiki. Poleg tega, kot rečeno, delam tudi z mladimi, tako da bi bilo izjemno težko v moj natrpan urnik spraviti še študijske obveznosti. Temu se bom posvetila pozneje, časa bo tudi za to dovolj.

Vsestransko nadarjena mlada atletinja

Atletiko ste začeli trenirati pri devetih letih in že kot deklica kazali velik talent. Na začetku ste bili uspešni praktično v vseh disciplinah, v katerih ste nastopali, od sprintov, skoka v daljino, mnogoboja do kroša. Kako pomembno je, da se otroci v prvih stikih z atletiko spoznavaajo z vsako disciplino po malem?

To je zelo pomembno, na začetku gre za igro, spoznavanje in postopno ljubezen do atletike. Za katero disciplino se potem odločiš, je stvar več dejavnikov, včasih rezultatov, naključij, tudi dela trenerjev.

Koliko časa in volje vam ostane za tipično ženske stvari – nakupovanje, kavice ...?

Spijem tri kave na dan, zelo pomembna so mi tudi druženja s prijateljicami. Seveda rada nakupujem, a ker je v zadnjem obdobju aktualna predvsem selitev, so nakupi zadnje čase povezani predvsem s stanovanjsko opremo.

TINA ŠUTEJ

Tina Šutej že vrsto let spada med naše najuspešnejše atletinje. Na našem atletskem nebu je zablestela že kot mladinka, ko je prav v Pekingu leta 2006 postala mladinska svetovna podprvakinja. Sledilo je obdobje poškodb, po katerem se je posvetila naravoslovnemu študiju v ZDA v Arkansasu, kjer je svojo študijsko pot kombinirala s treningom skoka s palico. Tina je naša večkratna državna prvakinja in rekorderka, zaradi uspešnih nastopov na azijskih tleh pa se še posebej veseli letošnjega največjega tekmovanja.

»Lepo se bo vrniti.«

Že pred devetimi leti ste resno opozorili na svoj talent, ko ste osvojili prvo medaljo na večjih tekmovanjih, drugo mesto na mladinskem svetovnem prvenstvu v Pekingu ter z višino 4,25 metra dosegli slovenski mladinski rekord v tej disciplini. Peking je tudi sicer srečno mesto za slovensko atletiko, z zlato olimpijsko medaljo Primoža Kozmusa je tu dosegla svoj vrh. Dan po Kozmusovi zlati medalji je Jelena Isinbajeva v Ptičjem gnezdu postavila svetovni rekord v skoku s palico. Imate zaradi tega kak poseben odnos do prizorišča svetovnega prvenstva?

Lepo se bo vrniti. Dobila sem tudi informacijo, da naj bi treninge opravljala na istem mestu, kjer sem postala mladinska podprvakinja. Poleg tega bom imela možnost tudi srečati svojega nekdanjega trenerja iz ZDA in kolegico s tamkajšnje fakultete, ki se je prav tako uvrstila na SP.

Najlepši atletski spomin?

Peking! To je povezano s tedanjim uspehom, tekmovanja na najvišjih ravneh so na splošno super. Zelo sem uživala tudi na svetovnem prvenstvu v Daeguju.

Skok s palico je edina tehnična disciplina, v kateri bomo imeli Slovenci dva predstavnika, po enega v ženski in enega v moški konkurenci. Čemu pripisujete takšen uspeh v tej disciplini?

Res je zanimivo spremljati, koliko uspehov imamo v skoku s palico, tudi v mlajših kategorijah. Po mojih informacijah smo imeli na vseh večjih mladinskih tekmovanjih na mednarodni ravni predstavnika v skoku s

palico, veliko je bilo tudi zelo vidnih uvrstitev na svetovni ravni. Mislim, da se lahko zahvalimo predvsem dobremu delu trenerjev, saj razmere za trening pri nas žal niso dobre.

»Po atletski karieri v morsk biologijo.«

Kako je vaša ameriška izkušnja študija spremenila vaš pogled na trening, razmere? Kaj bi izpostavili kot prednost razvijanja kariere prek luže in kaj kot slabost?

Gotovo je največja prednost, da so razmere za trening v Ameriki enkratne. Atlet ima na voljo urejena vadbišča in vse, kar potrebuje, skoncentrirano na enem mestu. Pri študiju se upoštevajo posebne zahteve in pogoji, ki jih ima športnik, zato lažje usklajuje študijske in športne obveznosti. Vendar pa ne posvečajo toliko pozornosti posamezniku in ni toliko prilagajanja individualnim potrebam vsakega športnika, vsak sistem pa vsakomur ne ustreza.

Bi ponovili to izkušnjo?

Vsekakor. Zelo mi je bilo všeč tudi dogajanje zunaj atletskih prizorišč, ves čas se nekaj dogaja, všeč mi je bila tudi mednarodna zasedba študentov, ki tja pridejo z vsega sveta in dajo celotni izkušnji še lepši pečat.

Kje se vidite čez deset let?

Želela bi početi kaj v zvezi s poklicem, za katerega sem se izsolala, izbrala sem študij biologije. Zanima me predvsem morska biologija, v to smer gredo tudi moje želje po zaključku kariere v športu.

Kako bi se opisali?

Zabavna, predana športu, disciplinirana.

»No, in sem poskusila ...«

Ste se kdaj spogledovali tudi s kakim drugim športom?

Vedno je bila v ospredju atletika. Nekaj malega sem igrala tudi odbojko, a nikoli kot resnejši trening.

Zakaj izmed več kot 20 atletskih disciplin ravno skok s palico?

Da sem pristala ravno v tej disciplini, je v bistvu zanimivo naključje. Moj prvi trener, ko se nisem odločila za kakšno posebno disciplino, je odšel iz kluba, potem pa so nas razdelili med ostale trenerje. Jaz sem bila dodeljena Slavku Črnetu, ki je uspešen trener skoka s palico. Dobro se spominjam prve spodbude: 'Pikica, kaj ko bi tudi ti poskusila ...?' No, in sem poskusila. Bilo mi je všeč in leta zatem sem tu, kjer sem.

MARUŠA MIŠMAŠ

Maruša Mišmaš, letošnja dvoranska prvakinja Balkana v teku na 3000 metrov z zaprekami in podprvakinja na prostem, ima v lasti državna rekorda tako na 2000 kot tudi na 3000 metrov z zaprekami. Maruša je bila ob koncu lanskega leta izbrana tudi za najbolj obetavno ime slovenskega športa. V Bratislavi je maja izpolnila zahtevno normo za svetovno prvenstvo in olimpijske igre, sočasno z veseljem pa je ista tekma prinesla tudi skrb. Sezono je prekinila poškodba ...

Letošnja sezona se je začela sanjsko, nov državni rekord, izpolnjena norma za SP in olimpijske igre, kar je za tako mlado tekmovalko izjemno. Potem je prišla poškodba, ki ste jo uspešno premagali. Nedavni uspehi, v Romuniji ste postali balkanska podprvakinja, dokazujejo, da se hitro vračate.

Kakšne so vaše želje za največje tekmovalje, na katerem ste nastopili do zdaj – svetovno atletske prvenstvo?

Poškodba se je res zgodila ob nesrečnem času in ustavila dobro zimsko sezono in začetek poletne. V Pekingu bom zadovoljna, če bom na tekmovalju dosegla najboljši rezultat po poškodbi.

Na tekmovaljih športniki navadno nimajo veliko možnosti za ogled dežele, v kateri tekmuje, vendarle pa tudi take poti prinašajo različne izkušnje in doživetja. Katero dozdajšnje doživetje bi izpostavili?

Najlepše mi je bilo lani na tekmi krosa v Münchnu. Navadno namreč atleti na tekmovaljih ostajamo v hotelih, ki so narejeni po istem kopitu po vsem svetu. Tako sploh nimamo prave predstave, kje smo. V Münchnu pa sem prek trenerja prišla do kontakta nemške družine, pri kateri sem nato bivala. V zelo kratkem času sem imela res priložnost začutiti deželo in se naučiti veliko o njej, saj so mi gostitelji pokazali in razložili marsikaj. To je bila res lepa izkušnja.

»Športno energijo izražam z živimi barvami, osebnost z umirjenimi.«

S svojo urejenostjo dokazujete, da športnice tudi v športni opremi lahko izkazujejo mladostnost, ženskost in živahnost, znani ste po pisanih

kombinacijah in živobarvnih nohtih. Posvečate svojemu videzu veliko časa?

Ne, zdaj sem že kar rutinirana, kar zadeva videz. Ličil ne maram preveč, raje sem naravna, glede nohtov pa imam že res kar poseben ritual pred tekmovalji. Vedno si izmislim kako novo kombinacijo in vzorec in pred tekmovaljem je to neki poseben ritual, ki mi je všeč in me sprošča. Glede barv pa žive kombinacije izbiram pri športu, kar daje neko posebno energijo, v zasebnem življenju pa raje izbiram umirjene, pastelne barve, ki se bolj skladajo z mojo osebnostjo.

Koliko časa vam ostane za druženje in koliko vam to pomeni?

Imam skupino še štirih prijateljic iz srednje šole, Gimnazije Vič, s katerimi se skušamo vsak teden srečati, ob kosilu ali pijači. Ta srečanja mi zelo veliko pomenijo, družijo nas srednješolski spomini in ljubezen do naravoslovja, saj smo vse izbrale študij naravoslovnih smeri. Zdaj ta druženja sicer vse težje usklajujemo zaradi študijskih in mojih športnih obveznosti, vendar sem prepričana, da bomo ostale tako povezane tudi naprej.

V zadnjem času se veliko študij in trendov, predvsem med rekreativci, obrača v smer, da tečejo bos. Se tudi vi

poslužujete te tehnike in kakšno je vaše mnenje o tem?

Bosa rada tečem predvsem za sprostitev, in ne kot načrti del treninga. Zelo mi prija delati izteke po travi ali teči po mivki ob morju.

»Imam srečo, da so me našli.«

Ste ena tistih, ki se zavedajo, da je za celostno pot vrhunškega atleta potrebna celotna ekipa, pomoč imate tudi pri marketingu in promociji. Kako ste si našli ekipo?

V bistvu sem imela srečo, da je bilo obratno in so našli mene. Sama temu vidiku še nisem posvečala pozornosti, saj sem se osredotočala na trening. V lanskem sezoni, ko sem postavila kar nekaj državnih rekordov in drugih vidnejših uspehov, so postali name bolj pozorni tudi mediji. Z večjo prepoznavnostjo in uspehi pa je prišlo tudi do večjega zanimanja zame.

Trenirate pod vodstvom Svjetlana Vujasina, ki skrbi za dva udeleženca letošnjega SP. Kakšen trening vam ustreza?

S trenerjem se dobro razumeva, cenim njegovo znanje in izkušnje. Sicer mi ustreza tudi trening v skupini, je bolj zabavno in dobiš boljše predstavo o svoji pripravljenosti.

ŽAN RUDOLF

Žan Rudolf je na evropskem mladinskem prvenstvu leta 2011 v Talinu osvojil srebrno medaljo v teku na 800 metrov in vrsto let veljal za enega najbolj obetavnih slovenskih atletov. Po zdravstvenih težavah v zadnjem obdobju je letos spet prišel njegov čas. Na jubilejnim mitingu v Velenju je izboljšal državni rekord in se uvrstil med potnike na svetovno prvenstvo, kar mu je dalo še dodaten zagon, da je na EP za mlajše člane v Talinu pritekel do medalje.

Od Mladena Rudonje do Zlatana Ibrahimovića ...

Že kot mladinec ste nizali rekord za rekordom, baje ste svoje učitelje športne vzgoje navduševali že v osnovni šoli. V nižjih razredih s serijskimi zmagami v krosu, nato ste igrali v šolskih ekipah za nogomet, košarko in odbojko, v ospredju pa je od petega razreda ostala atletika, ko ste pod vodstvom Svjetlana Vujasina začel trenirati in tekovati za MASS. Kako se spominjate teh športnih začetkov?

Da, že od mladih nog sem bil zavzet športnik. Preizkušal sem se v vseh naštetih športih, pa tudi v badmintonu. Na višji stopnji sem sočasno treniral atletiko in nogomet, ki ostaja moja druga športna ljubezen. Vseeno sem se odločil za atletiko, saj sem raje odvisen od sebe kot od drugih.

Še vedno radi tekaške copate zamenjate za žogo in koliko imate za to priložnosti? Za koga navijate?

Po sezoni rad s prijatelji odigram kakšno partijo nogometa, sem pa vedno nekoliko zadržan, saj vedno obstaja možnost za poškodbe. Sicer sem na domači sceni navijač Olimpije, v mednarodnih krogih pa mi je všeč Zlatan Ibrahimović.

V klubu so bili že od vaših začetkov navdušeni nad vašo hitrostjo, drži se vas vzdevek Turbo Rudi. Še veste, kdo vam ga je dal?

Uf, dobro vprašanje. Vzdevek se me drži že gotovo od začetka srednje šole naprej, zagotovo pa je prišel od prijateljev v povezavi z Mladenom Rudonjo, ki je prav tako imel tak vzdevek. Se pravi tudi v tej zgodbi se moja atletska pot prepleta z nogometno.

»Če vztrajaš, se pobereš. To je lekcija za vse življenje.«

Od kod ste v preteklih dveh letih, ko ste se borili s poškodbami, črpali voljo in motivacijo za naprej?

Sam sebi sem dopovedoval, da sem prišel že predaleč, da bi na tej stopnji odnehal. Mlad sem še in verjamem, da imam še veliko pred seboj. Veliko jih obupa prehitro, poznam veliko športnikov, ki so ob prvi resnejši poškodbi odnehali. Vendar so žal tudi poškodbe del vsake poti športnika, če pa človek vztraja, se pobere. Tako se naučiš koristne lekcije, ki jo lahko uporabljaš tudi sicer v življenju.

Kakšen je Žan zunaj atletskega steza? Kako bi se opisali s tremi »nešportnimi« besedami?

Družaben, adrenalinski, len, hehe. Priznam, da dobršen del energije pustim v atletiki in da sem sicer bolj ležeren. S prijatelji radi tudi kakšno ušpičimo, kakšno anekdoto pa raje pustimo za kdaj drugič.

Kako skrbite za odklop od atletike?

Na svoji koži sem občutil, da je slabo, če so vse misli, dejanja in cilji v življenju atleta usmerjeni izključno v atletiko, saj posledično lahko postaneš popolnoma zakrčen. Lani, ko sem se ukvarjal s poškodbo, sem ves svoj čas in razmišljanje posvetil le težavam v povezavi z atletiko in nikakor nisem našel poti ven. Zavezna odločitev, da se znam tudi sprostiti in se na primer dobiti s prijatelji ali oditi na kakšen izlet, mi je pomagala, da je ponovno vse steklo po načrtu.

»Dobro je, da jo imam.«

Ste eden od dveh najbolj uspešnih varovancev Svjetlana Vujasina. Kako gledate na Marušo Mišmaš, s katero vaju verjetno veže več kot le skupni trener?

Z Marušo se zelo dobro razumeva, vzajemno se motivirava, si stojiva ob strani in si deliva nasvete ter spodbude, ko komu izmed naju ne gre ali naju ustavi poškodba. Ko delam na razdaljah, skupaj opraviva tudi kak trening. Dobro je, da jo imam.

ROBERT RENNER

Robert Renner je svojo pot proti atletskemu vrhu odločno napovedal leta 2011, ko je postal mlajše-mladinski svetovni prvak. Sledilo je obdobje poškodb, letošnji skok na vrh pa je bil za marsikoga presenečenje. V Talinu je kronal uspešne slovenske nastope in postal evropski prvak med mlajšimi člani, le nekaj dni zatem je izboljšal državni rekord v skoku s palico in se uvrstil na svetovno prvenstvo, kjer bo eden naših največjih adutov.

»Ko že na zaletišču veš ...«

Skok s palico velja za eno najbolj tehničnih disciplin. Ste se kdaj ukvarjali tudi z gimnastiko?

Zelo pogosto je prepričanje, da smo skakalci s palico tudi zelo gibljivi in imamo bogato gimnastično znanje, vendar ni nujno tako. Gre za posebno tehniko, pri kateri razviješ znanje posebne vrste, niti ne bi trdil, da sem nadpovprečno gibljiv, prej obratno.

Ob pogledu na skakalce s palico nas spreleti srh in hkrati spoštovanje ... Verjetno je ob slabi izkušnji, poškodbi, psihološko še toliko težje ponovno premagati strah. Vaša vrnitev je tako še bolj vredna. Kako ste se spoprijemali s strahovi?

Težko je, ko ti ne gre, najhujši je občutek, ko že na zaletišču veš, da letvice ne boš preskočil. Včasih niti ne veš, kje točno se je zalomilo, če pride do kakšnega padca, to še poveča negotovost, ki se kar vleče. Pred to sezono sem se spoprijemal z raznimi težavami. Letošnjo sezono sem odprl s skokom čez 540 centimetrov, vendar te višine kar nekaj časa nisem izboljšal. Ni bilo pričakovanega napredka. Tudi na ekipnem evropskem prvenstvu mi ni šlo. Potem pa je na srečo prišel Talin in z njo zlata evropska kolajna med mlajšimi člani.

Do potrebne samozavesti s pomočjo hipnoze

Pozimi ste začeli s hipnozo, že trije obiski so vam pomagali. Od kod pobuda za tovrstno pomoč?

Hipnozo mi je predlagal trener. Sprva sem bil nekoliko skeptičen, vendar nisem imel kaj izgubiti. Stvar mi je bila dobro predstavljena,

zato sem se uspel sprostiti in zaupati. Določene vaje od takrat lahko delam tudi sam.

S svojim trenerjem Milanom Kranjcem vztrajate že od začetka, gre tudi za poznanstvo v družini. Kako se je razvijal vajn odnos in koliko je pri delu pomembno zaupanje?

Res je, gre za dolgo poznanstvo generacije mojega očeta, trenerja poznam že zelo dolgo. Kljub temu mislim, da je pomembno, da se zavedaš trenerjeve avtoritete in spoštuješ njegovo vlogo, ki je še vedno trenerska in ne le prijateljska. Jaz trenerja še vedno vikam.

Po medalji na EP do 23 let ste dobili potrebno samozavest in zalet in v naslednjih tednih prišli še do norme za SP. Ocenjujete, da bi brez tega preboja norma vseeno uspela?

To težko rečem, je pa bil Talin res usodna prelomnica. Po tekmi se mi je »odprlo«, dobil sem še večjo samozavest. Kmalu je sledil državni rekord in tako zelena norma za svetovno prvenstvo.

Kakšni ste zunaj atletskega stadiona?

Verjetno je beseda »preprost« tista, ki me najbolje opiše.

Cilji za SP?

Imam kar visoke želje. Svetovno prvenstvo je do zdaj najpomembnejša tekma v moji karieri. Po tistem si želim finale kljub zelo zaostrenim normam.

»Še dobro, da sem atlet!«

Kako bi opisali najboljšo plat svoje discipline in katera je najslabša?

Gotovo največ živcev izgubimo na letališčih, kjer se vedno znova pojavljajo zapleti s transportom palic, saj jih vsi prevozniki niti ne vzamejo. Vedno znova se pojavljajo vprašanja, kot so, ali gre za jambor jadrnice in ali se palic res ne da zložiti. Slab je tudi tisti čut, ko že na zaletišču tekmovanja veš, da ti ne bo šlo. Najboljši občutek pa je pristanek na blazinah in pogled na letvico, ki je obstala na svojem mestu.

Če ne bi bili atlet, bi bili ...?

Še dobro, da sem atlet!

LUKA JANEŽIČ

Letos je težko izpostaviti samo en dosežek mladega tekača, saj niza uspeh za uspehom na sprinterskih razdaljah. Na jubilejnem dvajsetem mitingu v Velenju je pri devetnajstih letih kot naš najmlajši reprezentant izpolnil normo za svetovno prvenstvo v Pekingu, izboljšal je tudi mlajšečlanski državni rekord na 400 metrov. Na državnem prvenstvu je bil najhitrejši na obeh sprinterskih razdaljah, na SP pa odhaja s tiho željo, da izboljša še članski rekord na 400 metrov.

Rio: včasih oddaljena želja, danes težak, a dosegljiv cilj

Najhitrejši Slovenec, nepremagljiv na vseh najhitrejših razdaljah do 400 metrov. Kako ste gledali na to pred 10 leti in kako danes?

Včasih je bila to le oddaljena želja, danes se seveda zavedam, da sem dosegel veliko, in tega ne podcenjujem. Seveda je bilo povsem drugače, ko sem kot otrok gledal velika tekmovanja, kot so na primer olimpijske igre. Name je vedno največji vtis naredilo odprtje in zdelo se mi je nekaj veličastnega, da bi kdaj lahko bil del tega. Zdaj je Rio cilj, ki je še vedno težak, a vse bolj dosegljiv.

Prihajate iz Vodici pri Ljubljani. V manjših krajih ljudje po navadi bolj čustveno doživljajo uspehe svojih sokrajanov. Vas ljudje že ustavljajo na cesti?

Da, res v manjših okoljih ljudje bolj osebno gledajo na uspehe nekoga, ki ga poznajo. Veliko prejemam čestitk in spodbudnih besed, kar mi veliko pomeni in me tudi dodatno motivira. Vendar je vse lepo in prav, ko ti gre. Ko pa uspehov ni, utegne biti tudi težko to, da te vsi poznajo in postavljajo enaka vprašanja, ki ti utegnejo vzeti veliko energije, ko ti gre navzdol.

Kakšno je najpogostejše vprašanje, ki ga dobite od neznancev?

Koliko ti še manjka do olimpijskih iger?

Pa novinarsko vprašanje?

Navadno se vprašanja nanašajo na moje dosežke v povezavi z mladostjo.

Letos ste se z dosežki izstrelili med najboljše slovenske atlete. Vendarle pa ostajate realen, marljiv fant z zrelim razmišljanjem.

Res je, poskušam biti čim bolj realen, in to mi tudi kar uspeva. Zavedam se, da sem letos naredil velik korak naprej in da bo težko ponavljati samo izboljševanje dosežkov. Verjamem, da se da doseči še veliko več, a je pred mano še veliko dela.

»Osredotočim se nase.«

Se pred tekmo pozanimate o dosežkih tekmecev ali greste raje na tekmo osredotočeni le nase?

Nimam navade, da bi se poglobljaj v dosežke, pripravljenost in formo ostalih. Dan pred tekmo sicer pogledam startno listo, vendar le zato, da vem, na kateri progi tečem, in da dobim informacije, kako hitra

je skupina. Ampak koncentriram se nase in se ne obremenjujem z ostalimi.

Kdo od sotekmovalcev je do zdaj na vas naredil največji vtis?

Eden od teh je gotovo Pavel Maslak, svetovni dvoranski prvak iz lanskega leta, s katerim sem imel letos možnost teči v Velenju. Velikokrat namreč poslušam, da je praktično nemogoče v sprintu poseči po vrhu v konkurenci temnopoltnih sprinterjev. Pavel pa je dokaz, da je to mogoče, zato mi daje veliko volje in motivacije. Veliko mi je pomenilo tudi, da je tudi on postal pozoren name že na letošnjem dvoranskem EP v Pragi, ko je izjavil, da me pričakuje v finalu.

»S športom postaneš nepopustljiv in vztrajen.«

Luka v šoli: enako nepopustljiv in borben kot na stezi ali si vsaj tam privoščite več ležernosti?

Lahko rečem, da sem skozi šport prišel do veliko spoznanj, ki mi koristijo tudi v šoli in na drugih področjih življenja. Šport te oblikuje v smeri, da postaneš nepopustljiv in vztrajen.

»Atletika je kraljica športa, kralji športa pa so atleti.«

Zakaj je atletika kraljica športa?

Ker iz atletike izvirajo vsi drugi športi in je osnova za vse. Ker si odvisen le od sebe in odgovoren za lastne uspehe in neuspehe. Atletika je kraljica športa, kralji športa pa so atleti.

Atletika je individualen šport, pa vendar veliko atletov pravi, da jih na trening vleče prav zaradi družbe. Kako je bilo z vami glede tega?

Na začetku sem treniral sam pod vodstvom trenerja. Najprej sem to jemal kot nekaj samoumevnega, čez čas pa je to postala rutina. Odkar pa se nama je pridružil tudi obojavni Gregor Grahovac, vidim veliko prednosti treniranja v skupini. Z Gregorjem sva postala tudi dobra prijatelja in vsekakor je lažje, da z nekom deliš dobre in slabe strani treninga in imaš sparing partnerja.

Kako se odklopite od atletike?

Težko. Že zaradi okolice je težko preklopiti, saj se vedno najde kdo, ki te takoj vrne v atletske debate, pojavljajo se vprašanja,

telefonski klici, vse v življenju postaja obarvano z atletiko, če to želiš ali ne. Po sezoni si skušam vzeti premor, vendar je tudi takrat skoraj nemogoče, da se ne bi zgodilo kaj, kar me ponovno pripelje do razmišljanja o atletiki.

Vaš trener je dejal: »Mlad je še in treba je paziti nanj, da ne podleže slovenskemu sindromu dela z mladimi diamanti PPP (preveč, prehitro, prekmalu).« Kako uresničujeta ta njegov načrt?

Mislím, da gre tu predvsem za količino in intenzivnost treninga, ki jo moj trener Rok Predanič res načrtuje in izvaja primerno moji pripravljenosti v danem trenutku. Ni pretiravanja in potiskanja čez meje, ki si jih sposoben, tako se tudi ne zasitim s treningom. Rok je bil tudi tisti, ki je sam prehodil pot vrhunskega atleta, zato ve, da vseh vidikov vrhunskega športa ne zmorem sam. Pomagal mi je zgraditi ekipo strokovnjakov, na primer na področjih prehrane in fizioterapije, kar je nujno potrebno, da lahko dosegam uspehe. Atlet se mora osredotočiti na svoje delo, vsak v ekipi pa ima nalogo poskrbeti, da mu to pot skuša olajšati.

Označevanje v industriji

ADHEZIV

smo PONOSNI SPONZOR odličnemu

LUKI JANEŽIČU

... smo moderno podjetje, specializirano za inženiring označevanja v industriji.

Našim kupcem skušamo čim bolj avtomatizirati označevanje v celoti, od zasnove, do izvedbe, zagona, šolanja operaterjev, oskrbe z repromaterialom in servisom, po sistemu »Na ključ«. Strankam nudimo popolno podporo in vzdržujemo prijeten poslovni odnos.

PRIŠEL JE **UP**-GRADE-ani INK JET:

LEIBINGER JET3**UP**!

GARANCIJA
2 leti

- ✓ Patentirana »sealtronic« funkcija = avtomatsko neprodušno zapiranje šobe, brez neprestanega / dnevnega čiščenja tiskalne glave; samodejni vklop ob daljšem nedelovanju.
- ✓ »Clean instant Start & Stop tehnologija« omogoča, da je JET3UP pripravljen na delovanje v nekaj sekundah.
- ✓ »Drop position control« = max. preciznost in kontrastnost izpisa;
- ✓ Hitrost markiranja do 10m / sekundo (36 km/h);
- ✓ Enostavno rokovanje preko 10.4" touch barvnega zaslona, Windows osnova;
- ✓ Vse povezave (USB, Ethernet, RS232);
- ✓ Nizki stroški vzdrževanja;
- ✓ Več kot 800 različnih razpoložljivih software funkcij;
- ✓ Enostavna vgradnja v proizvodnjo linijo!

JET3UP je primeren za vse tipe proizvodnje, markira na vse površine!

ADHEZIV d.o.o.

Primož pri Šentjurju 24C, 3230 Šentjur
Tel: +386 (0)3 74 90 740, Fax: +386 (0)3 74 90 741
vojko.arzenek@adheziv.si, www.adheziv.si

- Ind. laserji Solaris
- Print & verify sistemi
- Ročni ink jet tiskalniki
- Potrošni material

- Termalni ink jet tiskalniki Markoprint
- Etikete in aplikatorji
- Termotransfer tiskalniki
- Servis

SLOVENSKA
ZGODOVINA SP

Korl vihti žezlo

Svetovno prvenstvo leta 2009 v Berlinu je bilo po žlahtnosti odličij za slovensko atletiko najuspešnejše do zdaj in drugo po številu finalnih nastopov. Po slednjem je daleč na prvem mestu japonska Osaka, kjer je bilo prvenstvo leta 2007. Gregor Cankar je na 7. SP v španski Sevilli leta 1999 s tretjim mestom osvojil prvo slovensko odličje.

Omenjeni so trije mejniki slovenske atletike na dosedanjih 14 SP. Na prvenstvih med letoma 2007 in 2011 je bila med dobitniki odličij tudi Slovenija, vse je osvojil Primož Kozmus v metu kladiva. Leta 2009 je zabeležil do zdaj edino slovensko zlato medaljo v zgodovini, leta 2007 v Osaki je bil srebrn, leta 2011 v južnokorejskem Daeguju pa bronast.

V Daeguju je 29. avgusta po enoletni odsotnosti s tekmovališč osvojil tretje mesto (79,39 m), le še Martina Ratej pa je v desetčlanski odpravi prišla v finale in bila v metu kopja sedma. Odličja v Daeguju Kozmus ni pričakoval; v kvalifikacijah je bil šele 10., na SP pa je prišel kot 20. po izidih sezone na svetu.

Kozmus, najboljši slovenski atlet do zdaj, je bil v povsem drugačnem položaju pred 14. SP v Moskvi, kjer je odkrito, kot pred večino velikih tekem v zadnjem obdobju, napovedoval medaljo, želel pa si je zlato. V razburljivem finalu na Lužnikih je osvojil nevhvaležno četrto mesto in bron zgrešil za 14 centimetrov. S tem je dopolnil svojo zbirko uvrstitev, saj ima na SP vsa mesta od prvega do petega; slednji je bil v Parizu leta 2003. Boljša od tega njegovega nastopa v francoski prestolnici sta bila le dva slovenska atleta, Cankar in Brigita Bukovec, ki je na 100 metrov ovire v Atenah leta 1997 osvojila četrto mesto.

Na SP v Moskvi je poleg Kozmusa v finale v devetčlanski slovenski odpravi prišla le

še Snežana Vukmirović in bila deveta v troskoku, Sonja Roman pa je bila v polfinalu na 1500 metrov. Pred štirimi leti, leta 2009, sta se na SP v Berlinu v 13-članski slovenski zasedbi poleg Primoža Kozmusa v finale uvrstila tudi Miran Vodovnik, ki je bil osmi v suvanju krogle, in Martina Ratej, 11. v metu kopja. Sonja Roman je dosegla sicer deseti čas polfinala na 1500 metrov, kar ni bilo dovolj za finale, ker se je iz druge skupine v zaključni tek po mestih uvrstila še prva peterica, ki je bila počasnejša od Romanove.

Na SP v Osaki je Kozmus osvojil srebro, peti mesti sta si priborili Marija Šestak v

troskoku in Brigita Langerholc v teku na 800 metrov, Vodovnik je bil šesti v suvanju krogle, sedmi pa je bil v sprintu na 100 metrov Matic Osovnikar.

Na desetem leta 2005 je najvišjo slovensko uvrstitev s 15. časom polfinala na 200 metrov dosegla Vrhničanka Alenka Bikar, na SP v Parizu leta 2003 je bil peti Kozmus v metu kladiva, slovenski tekmovalci pa so imeli še po dve finalni in polfinalni uvrstitvi. Glavna adutinja za odličja, Jolanda Čeplak, je morala v francoski prestolnici odpovedati nastop na 800 metrov in je bila 12. na 1500 metrov. Alenka Bikar je tudi na 8. SP v kanadskem Edmontonu leta 2001

NAJBOLJŠI SLOVENSKI DOSEŽKI NA 14 SP

1. **Primož Kozmus**, kladiivo, Berlin 2009
2. **Primož Kozmus**, kladiivo, Osaka 2007
3. **Gregor Cankar**, daljina, Sevilla 1999
3. **Primož Kozmus**, kladiivo, Daegu 2011
4. **Primož Kozmus**, kladiivo, Moskva 2013
4. **Brigita Bukovec**, 100 m ovire, Atene 1997
5. **Primož Kozmus**, kladiivo, Pariz 2003
5. **Brigita Langerholc**, 800 m, Osaka 2007
5. **Marija Šestak**, troskok, Osaka 2007
6. **Alenka Bikar**, 200 m, Edmonton 2001
6. **Miran Vodovnik**, krogla, Osaka 2007
7. **Britta Bilač**, višina, Atene 1997
7. **Matic Osovnikar**, 100 m, Osaka 2007
7. **Martina Ratej**, kopje, Daegu, 2011
8. **Brigita Bukovec**, 100 m ovire, Göteborg 1995
8. **Miran Vodovnik**, krogla, Berlin 2009
9. **Renata Strašek**, kopje, Göteborg 1995
9. **Snežana Rodič**, troskok, Moskva 2013
10. **Brigita Bukovec**, 100 m ovire, Stuttgart 1993
10. **Merlene Ottey**, 100 m, Pariz 2003
10. **Sonja Roman**, 1500 m, Berlin 2009
11. **Britta Bilač**, višina, Stuttgart 1993
11. **Matija Šestak**, 400 m, Sevilla 1999
11. **Helena Javornik**, 5000 m, Sevilla 1999
11. **Igor Primc**, disk, Edmonton 2001
11. **Martina Ratej**, kopje, Berlin 2009
11. **Sonja Roman**, 1500 m, Osaka 2007
12. **Jolanda Čeplak**, 1500 m, Pariz 2003
13. **Slovenija** 4 x 400 metrov (Kocuvan, Horvat, Vrtačič, Šestak), Sevilla 1999
13. **Jolanda Čeplak**, 800 m, Edmonton 2001
14. **Mirko Vindiš**, maraton, Rim 1987
14. **Boštjan Buč**, 3000 m z zaprekami, Osaka 2007
15. **Brigita Langerholc**, 800 m, Sevilla 1999
15. **Igor Primc**, disk, Sevilla 1999
- *5. **Breda Pergar**, 3000 m, Sittard 1980

* **Opomba:** mednarodna atletska zveza (IAAF) je leta 1980 pripravila SP v Sittardu na Nizozemskem v tehnikah na 3000 m in 400 m ovire za ženske, ker na Olimpijadi niti ena od disciplin ni bilo na programu.

s sedmim mestom v teku na 200 metrov dosegla najboljšo slovensko uvrstitev na tem tekmovanju, z uvrstitvijo v finale meta diska in 11. mestom pa je presenetil Novomeščan Igor Primc.

Celjan Gregor Cankar je na 7. SP v španski Seville 28. avgusta 1999 v skoku v daljavo osvojil bronasto odličje (8,36) in s tem prvo slovensko kolajno na svetovnih prvenstvih. Slovenski rekorderki Brigita Bukovec in Britta Bilač sta 10. avgusta 1997 uspešno zaključili tekmovanje na SP v atletiki v Atenah. Bukovčeva je bila na 100 metrov ovire četrta, Bilačeva pa sedma v skoku v višino. Brigita Bukovec je v finalu teka na

100 metrov ovire na SP v Göteborgu leta 1995 zasedla osmo mesto, Celjanka Renata Strašek pa je bila v metu kopja deveta.

Od SP v Tokiu leta 1991 so svetovna prvenstva na dve leti, Slovenija pa je imela že v Stuttgartu leta 1993 zastopstvo pod svojo zastavo. V Nemčiji je tedaj Brigita Bukovec dosegla 10. mesto in prvič v karieri prebila magično mejo 13 sekund ter napovedala izjemno športno pot, ki jo je kronala na Olimpijadi v Atlanti, kjer je leta 1996 s srebrom osvojila prvo slovensko olimpijsko odličje.

Pred tem so slovenski atleti in atletinje na SP na prostem trikrat nastopili v sestavi

nekdanje jugoslovanske reprezentance. V Helsinkih leta 1983 se nobenemu od trojice ni uspelo prebiti iz predtekmovanj. Nastopili so Lidija Lapajne (višina), Stane Rozman (10.000 metrov) in Rok Kopitar (400 metrov ovire). Podobno se je zgodilo tudi na SP 1987 v Rimu, ko sta v predtekmovanjih izpadla Kopitar in Sašo Apostolovski (višina), v maratonu pa je bil Mirko Vindiš 14. Na naslednjem SP leta 1991 v Tokiu sta nastopila Bukovčeva, ki je izpadla v predtekmovanju, in Borut Bilač, ki pa se je že v prvem poskusu skoka v daljino poškodoval in nato ni nadaljeval tekmovanja.

PREGLED ATLETSKIH DOGODKOV

JULIJ–AVGUST 2015

Velenjski miting: najboljše pri nas Jubilejni, že 20. velenjski miting je ponovno potrdil naziv največjega atletskega dogodka v Sloveniji in ene od najbolj kakovostnih športnih prireditev pri nas. Atletinje in atleti iz skoraj 30 držav sveta so nastopili odlično, saj so bili številni gledalci, ki so dodobra napolnili stadion Ob jezeru, priča rezultatom svetovne vrednosti in vrhunski predstavi v globalnem športu, ki povezuje več kot 200 držav sveta. Tritočglava množica je imela obilo razlogov za zadovoljstvo in izjemno vzdušje. Postavljeni so bili kar štirje rekordi mitinga, navduševali so jih številni zvezdniki svetovne atletike, ki so okrog vratu že prejeli odličja na olimpijskih igrah ter svetovnih in evropskih prvenstvih. Fantastičen atletski večer so kronali vrhunski nastopi slovenskih atletov, saj so številni dosegli osebne rekorde, dva pa sta izpolnila tudi normo za avgustovsko svetovno prvenstvo v Pekingu. Eden od vrhuncev mitinga je bil tudi odličen tek na 100 metrov, saj je prvič v Sloveniji padla tudi magična meja 10 sekund. Gledalci, ki so ob rekordnem obisku atlete ponesli do vrhunskih dosežkov, so bili ob številnih pohvalah atletov z vsega sveta izjemen motiv za prizadevno organizacijsko ekipo, ki se trudi pripraviti športni dogodek na najvišji ravni. Žan Rudolf je v močni konkurenci zasedel tretje mesto in s časom 1:46,00 izboljšal državni rekord (1:46,79), ki ga je dosegel 14. junija 2012 prav v Velenju. S tem je izpolnil tudi normo za nastop na svetovnem prvenstvu avgusta v Pekingu. Normo za SP je dosegel tudi Luka Janežič, edini Slovenec v glavnem teku na 400 metrov, ki je bil drugi s 45,44 sekunde. Prvi je bil prvi favorit, svetovni dvoranski prvak in trikratni evropski prvak Čeh Pavel Maslak (45,09). Izkazala se je tudi Maja Mihalinec, ki je na 200 metrov slavila s 23,22 metra in le za dve stotinki zgrešila normo za SP; Sabina Veit je bila četrta (23,49). Dobro uro prej je Mihalinecova prepričljivo zmagala v slovenski konkurenci na 100 metrov z 11,54, kar je le stotinka pod

njenim osebnim rekordom in dobri dve desetinki nad normo za SP (11,33). Na 100 metrov je Južnoafričan Akani Simbine teklen pod desetimi sekundami (9,99), olimpijska, svetovna in evropska prvakinja v metu diska Sandra Perković iz Hrvaške je disk vrgla 67,23 metra, na 800 metrov je z izjemnim časom zmagal Amel Tuka iz Bosne in Hercegovine (1:44,19). V skoku v daljino je evropska podprvakinja Srbkinja Ivana Španović, ki bo v Pekingu branila bron s prejšnjega SP v Moskvi, slavila s 6,80 metra. Druga je bila Tina Šutej, ki je s palico preskočila 4,27 metra, Martina Ratej je bila s 57,77 metra četrta v metu kopja, Maruša Mišmaš pa je bila na prvi tekmi na 3000 metrov z zaprekami po poškodbi gležnja v začetku maja šesta (10:28,45). Kljub močni konkurenci v metu kopja nobena tekmovalka ni presegla 60 metrov, z 59,85 metra pa je zmagala Rusinja Marija Abakumova. Olimpijska podprvakinja iz Pekinga in svetovna prvakinja iz leta 2011 v Daeguju, kjer je z 71,99 metra postavila drugi izid vseh časov. Ratejevo sta prehiteli tudi Brazilka Layla Ferrer Domingos (58,80 m) in Ukrajinka Hana Hacko Fedusova (57,92 m). Dvakratni olimpijski prvak Poljak Tomasz Majewski je v suvanju krogle edini presegel 20 metrov (20,26), peti je bil Blaž Zupančič, letos najboljši Slovenec (17,79 m). Peti sta

bili tudi Veronika Domjan v metu diska (55,05 m) in Nina Kolarič v skoku v daljino (6,17 m), v katerem sta se za Španovičovo zvrstili Rusinja Olga Kučerenco, svetovna podprvakinja leta 2011 (6,46 m), in Slovakinja Jana Veldakova (6,41). Jan Žumer je bil s sedmim mestom (10,63) najboljši Slovenec na 100 metrov, kjer so v zadnji disciplini največjega slovenskega mitinga polne tribune v Velenju videle prvi tek pod desetimi sekundami. V metu kladiva je v slovenski konkurenci slavila slovenska rekorderka Barbara Špiler, ki pa je 65,54 metra za slabe štiri metre in pol zaostala za normo za SP (70 m). Tudi v moški konkurenci je v tej disciplini zmaga ostala doma, Nejc Pleško pa je bil z 72,38 metra, s čimer je ugnal Brazilca Allana Wolskega Da Silvo (70,79 m), celo bližje normi za SP (76,00 m) kot Špilerjeva. Najboljši slovenski atlet do zdaj Primož Kozmus je bil med gledalci, saj letos po poškodbi še ni tekmoval. Mišmaševa je slovenski rekord (9:36,10) postavila 9. maja letos v Bratislavi, ko je tudi izpolnila normo za SP in si na zadnji vodni oviri poškodovala gleženj. V soboto je v Mariboru nastopila prvič po poškodbi v začetku maja, tokrat pa je na 3000 metrov zapreke slavila Etiopijka Buzuyayehu Mohamed (9:50,19). Tina Šutej je v skoku s palico zaostala za Švicarko Nicole Büchler (4,60 m).

PRESS CLIPPING d.o.o.
Kraljeviča Marka ulica 5, 2000 Maribor
T: 02 250 40 10
E: prodaja@pressclip.si

Povečajte zaščito svojega ugleda!
Na ugled vašega podjetja lahko vpliva izbira
neprimerne partnerja.

Clip forenzika

**NE DOPUŠČAJTE
NOBENE OBLIKE
PODKUPOVANJA
ALI KORUPCIJE**

S Clip Forenziko:

- identificirate nepravilnosti in jih upoštevate pred podpisom pogodbe,
- ocenite poslovno relacijo kot zaupanja vredno ali potencialno škodljivo,
- prejmete izsledke raziskav od neodvisne organizacije.

Due Diligence nam zaupajo ugledna in svetovno znana podjetja.
Raziskave opravljamo tudi na svetovnih trgih - v Makedoniji, Bosni, Turkmenistanu, Indiji,...

Mladinsko balkansko prvenstvo: dvakrat zlato

V srbski Sremski Mitrovici je potekalo balkansko prvenstvo za mlajše mladince. Tekma je bila odlično ogrevanje za svetovno mlajše mladinsko prvenstvo v kolumbijskem Caliju in za evropske olimpijske igre mladih v gruzijskem Tbilisiju.

V Srbiji sta norme za omenjeni tekmovalci znova potrdili Nika Glojnarich z novim mlajšemladinskim državnim rekordom na 100 metrov z ovirami s časom 13,56, kar je izjemen rezultat za tako mlado atletinjo, in Lara Omerzu v skoku v višino s preskočenimi 180 centimetri. Tudi to je bil dober rezultat in odlična popotnica za svetovno prvenstvo. Nika in Lara sta Sloveniji priborili edini kolajni. Tekmovali so tudi drugi slovenski atleti, ki so se borili po svojih najboljših močeh, konkurenca v nekaterih disciplinah pa je bila na svetovni ravni.

SP v gorskem maratonu: Mitja šesti

Mitja Kosovelj po seriji odličnih nastopov na svetovnih prvenstvih v gorskem maratonu tudi letos ni razočaral. S šestim mestom ohranja status najuspešnejšega gorskega maratona. Kenijski tekači so v prvem, bolj ravninskem delu med St. Niklausom in Zermattom narekovali precej oster tempo, ki sta mu sledila edino Američan Wacker in ruski tekač, ki pa je pozneje plačal davek prehitrega začetka. Mitja in Italijani so v tem delu dali pobudo in napadli v drugi polovici 42 kilometrov dolge proge z 1900 metri vzponov in 400 metri spustov. Na koncu je imel največ moči Italijan Vaccina, ki je bil lani na SP šesti.

Mitja je po tekmi povedal, da je zadovoljen z izidom, ki je nekako v mejah realnih pričakovanj. To pa predvsem zato, ker mu tovrstne proge s pretežno vzponi precej manj ustrezajo kot tehnično zahtevne proge s spusti.

Balkansko prvenstvo za starejše mladince: zlato in bron

V romunskem Pitestiju je bilo balkansko prvenstvo za starejše mladinke in mladince. Najbolj zadovoljna sta se iz Romunije vrnila predstavnika AK Brežice v skoku s palico, Ambrož Tičar in Leda Krošelj. Ambrož se je s skokom 4,90 metra zavihtel najvišje v svoji konkurenci in Sloveniji priboril zlato, medtem ko je njegova klubska kolegica Leda Krošelj osvojila bron s skokom 3,60 metra. »Tekma je bila super, imel sem kar nekaj dobre konkurence. Skakal sem dokaj dobro in po boju z Grkom sem si s skokom na 4,90 metra zagotovil medaljo. Ta medalja in rezultat sta super popotnici

za mladinsko evropsko prvenstvo čez 10 dni, kjer merim na uvrstitev v finale,« je dejal Tičar, Leda pa je dodala: »Vzdušje je bilo odlično. Skakala sem iz krajšega zaleta, verjetno pa se mi je poznala tudi utrujenost od dolgega potovanja do Romunije.« Blizu kolajne je bila s četrtem mestom tudi Jerca Petrovič v skoku v daljino, naši predstavniki pa so osvojili tudi veliko šestih mest in drugih dobrih uvrstitev. Slovenski atleti so v konkurenci 14 držav osvojili deveto mesto.

EP v gorskih tekih: uspeh Lucije Krkoč

Letošnje EP je bilo na portugalskem otoku Madeira zaznamovano tudi z odlično uvrstitvijo Lucije Krkoč, ki je med članicami osvojila peto mesto.

Portugalska atletska zveza je po trinajstih letih (leta 2002 je bilo EP prvič organizirano pod okriljem EAA) prvenstvo ponovno izvedla na oddaljenem otoku Madeira. Tekmovala se je udeležilo 199 tekačev in 23 držav, v izvedbi teka navzgor, na izjemno specifičnih progah. Članice so se pomerile na 8,3 kilometra dolgi progi (850 m vr.), kjer je z odličnim taktičnim tekom razveselila Lucija Krkoč. Previden začetek in prvi, strmejši del jo je uvrščal na rob deseterice, z drugim najboljšim rezultatom v drugem delu proge pa si je pritekla odlično peto mesto. Po pričakovanju je zmagala Andea Mayr, ki si je že v prvem delu pritekla dve minuti prednosti, do konca pa jo je še povečala. Srebro si je pritekla Norvežanka Dvergsdal, bron pa Nemka Clayton. Karmen Klančnik je osvojila 32. mesto, Jaklič Sara 37., Jana Bratina pa 38. mesto. Ekipno so zmagale tekačice Velike Britanije in Severne Irske, slovenska ekipa pa je zasedla 7. mesto.

Univerzijada: 17 atletinj in atletov

Na 28. poletni univerzijadi v Gwangjuju je nastopilo tudi 17 naših atletov, ki so zastopali slovenske barve: Peter Hribaršek (400 m ovire in 4 x 400 m), Urh Štupar (4 x 400 m), Tadej Hribar, met diska, David Dušan Kastrevc, met kopja, Martin Ocepek, polmaraton, Ahac Moretti, 200 m, Mitja Krevs (800 m/1500 m), Blaž Brulc, 100 m, Klavdij Ferle (4 x 400 m), Denis Koren (400 m/4 x 400 m), Rok Puhar (5000 m/10.000 m), Saša Babšek, troskok, Brina Mljač, 400 m ovire, Simona Kapl (100 m ovire), Dorotea Rebernik (400 m/800 m), Mateja Pokrivač (800 m/1500 m) in Liona Rebernik (400 m). Slovenski predstavniki se žal niso uspeli prebiti do finalnih nastopov, s svojimi predstavami pa so različno zadovoljni. »Nisem najbolj zadovoljna. Izid pa je navsezadnje takšen, kot sem pričakovala,« je po teku na 800 metrov povedala Mateja Pokrivač, ki je z rezultatom 2:11,38 dosegla 20. mesto, vendarle verjame, da ji bo čez dve leti – bila je ena najmlajših tekmovalk – uspelo priti tudi dlje od kvalifikacij. Tekla je tudi

Dorotea Rebernik, ki je za 800 metrov potrebovala 2:15,85 in se uvrstila na 26. mesto. Med drugim je nastopil še Mitja Krevs, ki je na 1500 metrov tekel 3:56,14 in se uvrstil na 19. mesto. David Kastrevc je kopje vrgel 61,52 metra, kar je zadostovalo za 24. mesto. Hribaršek je na 400 metrov z ovirami tekel 53,59, kar je zadostovalo za 34. mesto.

EP U-23: trikrat na stopničkih

Evropsko prvenstvo za mlajše člane v estonskem Talinu se je za slovensko odpravo končalo s tremi kolajnami. Bron je v teku na 800 metrov osvojil Žan Rudolf, s tem pa dopolnil uspeh prvega dne, ko je bil Robert Renner zlat v skoku s palico, Luka Janežič pa bronast na 400 metrov.

Rudi je bil v Estoniji po taktičnem teku in odličnem finišu tretji. »Zaradi prerivanja sem se odločil za tek v ozadju in stopnjevanje. Čakal sem do 300 metrov pred ciljem ter tudi na Marca Englisha, a ni imel energije. Malo mi je pokvaril taktiko, saj ni mogel naprej. Tako sem krenil kar sam, zadnjih 150 metrov sem še pospešil in šel sem povsem na zunanjo progo. Bil sem že četrti, imel pa sem v glavi tekmo v Barceloni, kjer mi je Nemec speljal finale za stotinko, in sem si rekel, da ne dovolim, da mi vzame še kolajno,« je tekmo podoživel slovenski tekač. Zmagal je Poljak Artur Kuciapski z 1:48,11 pred Špancem Saulom Ordenezom (1:48,23).

V Talinu sta že prvi dan za veliko veselja v slovenski ekipi poskrbela Renner in Janežič.

Enaindvajsetletni Renner je sijajno opravil zahtevno preizkušnjo. V prvem poskusu je premagal 5,20 m, v drugem pa 5,40 m. Nato je letvico dvignil na 5,50 m in jo takoj preskočil, vajo pa ponovil tudi na višini 5,55 m. Nato je v dveh poskusih neuspešno naskakoval višini 5,60 m. V zgodovino slovenske atletike se je zapisal kot drugi tekmovalac, ki je osvojil zlato. Pred njim je to uspelo kranjskemu skakalcu v višini Rožletu Prezlju v Amsterdamu leta 2001. »V Estonijo sem prišel z osmim ali devetim izidom med vsemi tekmovalci, tako da sem napadal iz ozadja. Zaradi tega je bilo na meni manj tekmovalnega pritiska, saj tudi v primeru neuspeha moj tukajšnji rezultat ne bi bil ocenjen kot neuspeh. Moji skoki so bili v redu, z izjemo 5,40 metra, ko sem imel en popravek, sem vse druge višine premagal v prvem poskusu, kar je bilo na koncu tudi odločilnega pomena za zlato odličje. Zelo sem zadovoljen, višine resda niso bile nič posebnega, a to v tem trenutku niti ni pomembno. V mojih dveh poskusih na višini 5,50 m sem bil daleč od uspeha, bolj sem se izkazal na 5,65 m, ko sem že imel potrebno višino, a se mi je nato skok izmuznil,« je po zmagoslavju povedal Renner.

Janežič je v teku na 400 metrov osvojil bron, potem ko je razdaljo pretekel v času 45,73. Zmagal je Francoz Thomas Jordier (45,50), drugo mesto pa je po fotofinišu zasedel Rus Pavel Ivaško (45,73). »Zagotovo sem zelo zadovoljen, najbolj vesel pa sem, da sem psihično vzdržal breme, ki sem ga imel, saj sem bil eden od favoritov za visoka mesta. Kolajna je kolajna, v tem trenutku mi je prav vseeno, ali je to zlata, srebrna ali bronasta. Če bi mi pred začetkom sezone nekdo rekel, da bom osvojil kolajno,

bi mu rekel, da nima pojma o atletiki. Noro,« je bil močno vesel Janežič in dodal: »Vedel sem, da bo odločitev padla v zadnjih petdesetih metrih, kar se je tudi zgodilo. V končnici teka sem pričakoval napade svojih tekmecev, kar se je tudi zgodilo, a najbolj pomembno je, da sem ubranil bronasto kolajno, čeprav se mi je nasmihalo tudi srebro.« Maruša Mišmaš je v teku na 3000 metrov z zaprekami zasedla peto mesto.

Vse slovenske uvrstitve na EP v Talinu

Robert Renner (palica)	5,55 m, 1. mesto
Luka Janežič (400 m)	45,73, 3. mesto
Žan Rudolf (800 m)	1:48,47, 3. mesto
Maruša Mišmaš (3000 m zapreke)	9:52,03, 5. mesto
Joni Tomičič Prezeli (100 m ovire)	13,66, 11. mesto
Blaž Marn (kopje)	76,09 m, 12. mesto
Jan Petrač (1500 m)	3:49,21, 20. mesto
Blaž Zupančič (krogla)	17,09 m, 22. mesto
Tina Slejko (100 m ovire)	14,13, 22. mesto
Nuša Maver (palica)	3,70 m, 25. mesto
Claudia Štravs (kladivo)	57,56 m, 25. mesto
Laura Strajnar, (100 m ovire)	14,29, 27. mesto
Jan Kramberger (100 m)	10,84, 27. mesto

SP za mlajše mladince: Majin skok do bron

V kolumbijskem mestu Cali je bilo SP za trinajsterico naših mladih atletov zelo uspešno. Za slovenski vrhunec je poskrbela ptujska atletinja Maja Bedrač, ki je v skoku v daljino skočila do bronaste kolajne. Daljavo 6,22 metra, ki ji je prinesla velik uspeh, si je Maja izborila prav v zadnjem poskusu. V finalu sta nastopili tudi dve brežiški atletinji. Lara Omerzu je v skoku v višino zasedla končno deveto mesto s preskočenimi 1,75 m, Nastja Modic pa je osvojila 11. mesto z osebnim rekordom 385 cm v skoku s palico. V skoku s palico je nastopil tudi Rok Doberšek, ki je prišel do 27. mesta z rezultatom 4,40. Sara Sotošek je tekmovala v kvalifikacijah troskoka in prišla do 18. mesta (12,46 m), Agata Zupin pa je zasedla 30. mesto na 200 m s 25,07. Grega Pavlovič je v teku na 200 m pritekel do 26. mesta z osebnim rekordom 21,82. Anej Zupanc je v teku na 400 m s tretjim mestom v svoji skupini v kvalifikacijah izenačil svoj osebni rekord (48,44). V polfinalu je zasedel končno 23. mesto s časom 49,93. Aneja Simončič je v teku na 400 m ovire v svoji skupini zasedla tretje mesto s časom 1:01,09 in je v polfinalu zasedla končno 12. mesto z osebnim rekordom 59,87. Tilen Lalič Šimenko je v teku na 800 m s časom 1:53,98 popravil

osebni rekord in le za slabe pol sekunde zaostal za uvrstitvijo v polfinale. V teku na 400 m z ovirami so tekli Sandi Omeradžič (54,15), Samo Stankovič (56,19) in Kaja Škerlj (1:02,61), kar pa ni bilo dovolj za uvrstitev v naslednji krog.

EP za starejše mladince: Matija najboljši v Evropi

Na 23. evropskem prvenstvu v Eskilstuni je izjemno nastopila slovenska reprezentanca starejših mladincev. Naša odprava prihaja domov izjemno zadovoljna, Matija Muhar je v metu kopja osvojil zlato. Evropski mladinski naslov si je priboril z 79,20 metra, s tem pa je tudi krepko izboljšal svoj slovenski mladinski rekord (77,60 m), ki ga je dosegel sredi marca letos. Manj kot 20 ur pred tem je Veronika Domjan v metu diska osvojila srebro. Z metom 56,63 m je izboljšala svoj mladinski slovenski rekord in zaostala le za Nemko Vito Claudine (57,47). Osemnajstletni Muhar se je z metom, dolgim 72,91 m, in četrtem izidom kvalifikacij zanesljivo uvrstil v finale, kjer osvojil že tretjo kolajno na velikih mladinskih tekmovanjih. »Imel sem res zelo dober dan. Od jutraj sem se počutil izjemno. Na tekmovanju je bilo nekaj smole pri prvem metu, ampak se mi je uspelo zbrati in vrgel sem tretji met prek 76 metrov. Zaradi te daljave sem si priboril še dodatne tri mete. V četrtem metu mi je uspel res zelo dober met. Vsi smo imeli enake odlične razmere, saj je veter pihal v hrbet, kar je za kopje dobro.« Seveda je bila nad kolajno navdušena tudi Veronika: »Občutki so super, sem zadovoljna in zelo vesela. Hvala najboljšim navijačem in vsem, ki so me spremljali prek ekranov.«

Ekipni uspeh sta dopolnili dve atletinji, ki sta se uvrstili v finale. Maja Pogorevc je zasedla četrto mesto in hkrati z rezultatom 53,76 izboljšala svoj osebni rekord. Eva Mustar pa je v finalu troskoka končala na sedmem mestu z daljavo 12,80 m. V finalu je nastopila tudi ženska štafeta v postavi Maja Pogorevc, Anita Horvat, Julija Praprotnik in Ina Rojnik. V finalu štafete 4 x 400 m so zasedle osmo mesto (3:46,30).

Uspehov slovenskih atletov se je razveselil tudi predsednik strokovnega sveta AZS Martin Steiner: »Za slovensko atletiko je odlično prvenstvo, naši atleti so prišli do vrhunskih predstav, vsem skupaj z njihovimi trenerji lahko le iskreno čestitam. Z nastopi sem zelo zadovoljen, uspehi pa so tudi velika odgovornost za slovensko atletiko. V prihodnje nas čaka veliko dela, kako mladim zagotoviti kar najboljše razmere, da bodo te uspehe lahko unovčili in obdržali tudi v članski konkurenci.«

Slovenijo so na tekmovanju zastopali: Enej Leban – 100 m, Enej Vrhunec – 400 m ovire, Matija Muhar – met kopja, Nace Pleško – suvanje kroglice, Ambrož Tičar –

skok s palico. Na tekmovanju bo nastopilo tudi devet atletinj, in sicer Maja Pogorevc – 200 m, 400 m, 4 x 400 m, Anita Horvat – 400 m, 400 m ovire, 4 x 400 m, Julija Praprotnik – 400 m ovire, 4 x 400 m; Ina Rojnik – 4 x 400 m, Eva Mustar – troskok, Veronika Domjan – suvanje kroglice, met diska, Gabrijela Kumek – met kladiva, Živa Gornik – met diska ter Leda Krošelj – skok s palico.

EP gluhih: Tadej Enci bronast

Slovenski atlet Tadej Enci je na EP gluhih na Poljskem osvojil bron na 400 metrov. Evropski prvak je postal Ukrajinec Dmitrij Radenko (48,59), drugi je bil njegov rojak Sergij Drač (49,29), Enci je z 49,32 postavil osebni rekord. »Veseli je bilo nepopisno. To je velika zmaga zanj, ker je prvič nastopil med smetano gluhih atletov. Poudariti je še treba, da si je še pritekel osebni rekord,« je uspeh atleta pospremil Robert Žlajpah, predsednik Športne zveze gluhih Slovenije in vodja odprave EP gluhih v atletiki.

DP: več osebnih rekordov, v ospredju mladi

Sabina Veit je v Novi Gorici zmagala v teku na 200 m in s časom 23,27 (veter -0,9 m/s) znova za las zgrešila normo (23,20) za nastop na svetovnem prvenstvu v drugi polovici avgusta v Pekingu. Blizu tega cilja je bila tudi drugouvrščena Maja Mihalinec, ki je tekla 23,37. Mihalinecova je bila blizu norme za SP že v soboto, ko je zmagala na 100 m, tako ona kot Veitova pa sta bili blizu

IT na enem mestu

Perftech.Largo

Poslovni informacijski sistem za podjetja vseh velikosti različnih branž

Perftech.DSS

Sklop rešitev za podporo odločanju

Perftech.Ciklon

Neskončno velik, urejen predal za dokumente

Perftech.AirLargo

Najem poslovnega sistema z minimalnimi stroški

Perftech.Hospitality

Multimedijska rešitev za hotele in podobne ustanove

Rešitev v oblaku

na voljo kjerkoli in kadarkoli

Ostale storitve

Varnostne rešitve za omrežja, arhiviranje in optimizacija strežnikov, svetovanje in namestitve Microsoft izdelkov

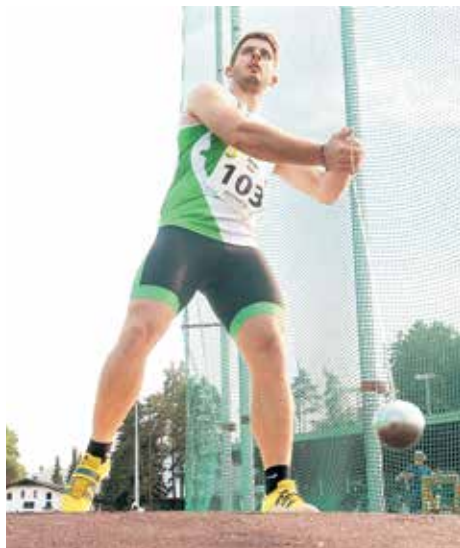
Storitve data centra

Virtualizacija strežnikov, postavitve strežnikov in diskovnih polj, najem strežnikov

LAN/WAN

Načrtovanje in izgradnja žičnih in brezžičnih omrežij

norm že na številnih tekmah letos ali pa sta jih ob preveliki pomoči vetra že tudi dosegli. Luka Janežič je na DP zmagal v soboto na 100 m z osebnim rekordom in dan pozneje z izenačenim osebnim rekordom na 200 m (20,88); obakrat je ugnal Jana Žumra, v zadnjih letih najboljšega slovenskega sprinterja. Tina Šutej je ubranila naslov v skoku s palico (4,15 m), tako kot Žan Rudolf, prvak na 800 m (1:55,29), ter Maruša Mišmaš, ki bo na SP tekla na 3000 m zapreke in lahko po poškodbi gležnja že vadi in nastopa brez težav. Na 3000 m se je ponovil razplet iz sobotnega teka na 1500 m, ko sta se pomerili izkušena Sonja Roman in obetavna Maruša Mišmaš. Slednja je ponovno zmagala z 9:47,95, Romanova pa je bila druga (9:48,62). V skoku v daljino slovenska rekorderka Nina Kolarič nikakor ne najde poti do dosežkov izpred nekaj let. V prvih štirih serijah je prestopila, v peti so ji namerili

6,05 m, v zadnji pa še centimeter več, kar je zadostovalo za zmago. S tem ji ni uspelo izboljšati njenega letošnjega najboljšega izida (6,17 m), njen slovenski rekord, 6,78 m, pa je še iz leta 2008. Obenem se ji je z zadnjim skokom tekme povsem približala Vesna Vuković s 6,04 m. Veronika Domjan je v suvanje krogle slavila s 14,40 m in sobotni zmagi v njeni disciplini, metu diska, dodala še drugi članski naslov. Nejc Pleško je prepričljivo potrdil, da je v odsotnosti Primoža Kozmusa, ki po težavah s poškodbo letos še ni tekmoval, prvi slovenski metalec kladivca (71,78 m). Tadej Hribar je bil najboljši v metu diska (52,63 m). Na 400 m ovire je med zgolj dvema tekačicama prepričljivo slavila Anita Horvat (1:03,97), med atleti pa je bil v tej disciplini daleč pred vsemi Velenčan Peter Hribaršek (53,19).

V metu kopja je slavila Velenčanka Bernarda Letnar (48,12 m). Domačin Andrej Batagelj je v dresu celjskega Kladivarja slavil v troskoku (15,39 m). Na 3000 m zapreke je bil prvi Blaž Grad (9:26,31), na tej razdalji brez ovir Mitja Krevs (8:33,89), na 800 m Mateja Pokrivač (2:11,91), v skoku v višino pa Uroš Veselič (2,01 m).

Balkansko prvenstvo: deset kolajn

Romunija je v Pitestiju gostila člansko balkansko prvenstvo, kjer se je s številnimi odličnimi uvrstitvami izkazala močna slovenska reprezentanca.

Prvo ime naše odprave je bil Robert Renner, ki je drugi dan zmagal v skoku s palico. S 5,65 metra je postavil slovenski rekord in izpolnil normo za nastop na SP v Pekingu. Drugi dan sta zlato osvojila tudi Žan Rudolf in Martina Ratej.

Renner je prejšnji slovenski rekord, 5,62 m, dosegel 10. februarja leta 2013 v francoskem mestu Villeurbanne. Blestel je že v mladinski konkurenci, leta 2011 je osvojil svetovni naslov za mlajše mladince, svoj velik talent pa je potrdil 11. julija letos, ko je kot drugi Slovenec v zgodovini v estonskem Talinu osvojil naslov evropskega prvaka za mlajše člane.

Enaindvajsetletni Renner, ki je za 15 cm ugnal vso konkurenco, je imel tri uspešne poskuse, na 5,20 in 5,40 metra je bil uspešen drugič, na 5,65 m pa že prvič in že tedaj se je lahko veselil državnega rekorda in norme. Vsi ostali, razen Ivana Horvata, so iz tekmovanja izpadli že prej. Hrvat je po uspešno preskočenih 5,50 m izpustil 5,65 m in na 5,70 m letvico trikrat podr. Renner, varovanec trenerja Milana Kranjca, je na tej višini skakal le enkrat in nato, ker je že zmagal, tudi končal tekmo. »Tekmovanje je potekalo v zahtevnih razmerah, kljub temu pa se Renner ni zmedel. Hkrati so potekali moška krogla, ženska višina in moška palica, kar je bilo zelo moteče. Vse se je križalo po zaletiščih. Tako je Rennerju na višini 5,40 m pot presekala ena izmed sodnic, pa je kljub temu zmožl višino v prvem skoku. Izjemna predstava. Veter je bil obenem zelo spremenljiv in se je obračal. To je bilo že v soboto v ženski palici, tako da nismo vedeli, kako se bomo prilagodili razmeram. Zbral je veliko energije in poguma, da je dosegel ta izid. Naslednja postaja je zdaj Peking. Velika želja se nam je izpolnila. Imeli bomo možnost, da se srečamo z najboljšimi na svetu in upam, da bomo v tem vzdušju uživali in si pridobivali nove izkušnje,« je povedal Kranjc.

Rudolf je osvojil naslov v teku na 800 m (1:50,10), Martina Ratej pa v metu kopja (59,19 m). Maja Mihalinec je bila tretja v teku na 200 m (23,28), Sabina Veit pa četrta (23,38). Obe sta v močnem vetru v prsi ponovno za le nekaj stotink zaostali za normo za SP v Pekingu. Četrty je bil na tej razdalji tudi Jan Žumer (21,46). »Na tekmi sem vodil od starta do cilja. Prvi krog smo pretekli v času 55, 56 sekund, nato sem približno 140 m pred ciljem začel sprintati. Ko sem se v začetku ciljne ravnine obrnil nazaj, sem videl, da ni več nikogar za mano, zato sem upočasnil ritem in kontrolirano prišel v cilj. Nisem želel pretiravati, ker varčujem moči za SP v Pekingu. Cilj je bil balkanski naslov, ki sem ga osvojil in zato sem zadovoljen,« je dejal Rudolf. Na dva stadionska kroga je za 89 stotink ugnal Dušana Babića iz Bosne in Hercegovine (1:50,99).

Mihalinec je že prvi dan prvenstva osvojila zlato v teku na 100 m in je z 11,34 sekunde z osebnim rekordom le za stotinko zgrešila normo za SP (11,33). Naslov balkanskega prvaka sta osvojila še Luka Janežič in Tina Šutej. Janežič je bil zlat na 400 m (46,39), Šutejeva pa v skoku s palico (4,20 m). Maruša Mišmaš je bila druga na 3000 m zapreke (10:03,83), srebro pa je osvojila tudi Veronika Domjan v metu diska (53,74 m). Tretji je bil Tadej Hribar v metu diska (54,44 m).

EYOF: pet kolajn

V Gruziji se je končal olimpijski festival evropske mladine, kjer je Slovenijo izjemno uspešno zastopala 12-članska atletska odprava, ki je osvojila pet kolajn. Nika Glojnarič je v teku na 100 m z ovirami osvojila bron z rezultatom 13,84, zmagala

pa je Rusinja Kristina Kleščeva (13,75). Nika je po tekmi povedala: »Za mano so stresna tekma, dan, teden, prav oddahnila sem se, da je konec in da kolajna prihaja z mano domov v Brežice. Hvala vsem, ki mi stojite ob strani.«

V teku na 400 m se je Gregor Grahovac prav tako okitil z bronom z rezultatom 48,56, kar je nov državni rekord v kategoriji do 16 let. Zmaga pa je odšla v Belorusijo Iharu Zubku (47,44). Izmed naših atletov sta nastopila še Tine Šuligoj v troskoku (10. mesto, 13,26) in Rok Doberšek (skok s palico, 8. mesto, 4,30 m), štafeta pa ni končala tekmovanja. Nastja Modic je v zadnjem slovenskem nastopu na festivalu v skoku s palico osvojila osmo mesto s 365 cm.

Dobitnica bron z nedavnega SP za mlajše mladince v skoku v daljino Maja Bedrač se je povzpela na najvišjo stopničko. S preskočenimi 6,01 m iz tretje serije je premagala drugouvrščeno Latvijo Klinto Blusino (5,93 m) in tretjo Nemko Antonio Kohl (5,91 m). »Občutki so zelo dobri. Pričakovala sem, da lahko dobim zlato. Rezultatsko ni bilo tako dobro. Ampak prvo mesto je prvo mesto na velikem tekmovanju. Pritiska pa niti nisem čutila,« je povedala Bedračeva, na vprašanje, ali lahko primerja SP z OFEM, pa je Ptujčanka odgovorila: »Čisto drugače je. Na SP je bilo za medaljo treba skočiti 6,22 m, tu pa samo šest metrov. Če bi tako skočila na SP, ne bi verjetno prišla niti v finale.«

Srebro je osvojil Matevž Cimermančič v teku na 2000 m z zaprekami, Eva Pepelnak pa je finalu troskoka osvojila bron z rezultatom 12,87 m.

Atletinje in atleti, ki so nas zastopali na OFEM: Aljoša Skok (100 m), Jure Grkman (200 m), Rok Doberšek (skok s palico),

Matevž Cimermančič (2000 m zapreke), Gregor Grahovac (400 m) in Jan Vukovič (800 m), Maja Bedrač (skok v daljino), Nastja Modic (skok s palico), Nika Glojnarič (100 m ovire), Karin Gošek (2000 m zapreke), Eva Pepelnak (troskok) in Nika Plankar (višina).

Številne predstavitve otroške atletike

Projekt otroške atletike, ki je zaživel v preteklem letu uspešno osvaja številne lokacije po Sloveniji. V preteklih mesecih je doživel že sedem ponovitev ob različnih priložnostih.

Otroška atletika je projekt AZS, s katerim želi povečati pojavnost atletike med najmlajšimi. Primerna je za otroke med šestim in desetim letom starosti. Vsebina programa je prilagojena otroškim potrebam, motivaciji in njihovem razvoju.

V Mariboru je bil projekt predstavljen kar trikrat, insicer dvakrat na festivalu Lent 2015. Na povabilo vodstva Art kampa so se tudi letos odzvali v AD Štajerska Maribor in za najmlajše pripravili dve predstavitvi. Na njih so lahko otroci različnih starosti ob pomoči vaditeljev in atletov društva spoznali, kaj delajo mladi atleti na treningih. Letošnjo predstavitev so nadgradili z rekviziti Otroške atletike, ki jih je posodila Atletska zveza Slovenije. S tem so se mladi obiskovalci in njihovi starši lahko spoznali tudi z nekaterimi disciplinami, ki potekajo na tekmovanjih Otroške atletike. Maribor je v okviru predstavitve športov in športnih klubov na mariborskem otoku pripravil promocijo Otroške atletike. Na otoku se je tega dne zbralo 2400 kopalcev. Predstavitev je obiskalo okoli 100 otrok.

Koordinator Otroške atletike Uroš Jelen pa je predstavil otroško atletiko v Kozjem na športnem taboru. Predstavitev je potekala dvakrat – na prvi predstavitvi je bilo prisotnih 74 otrok, teden dni pozneje pa 40 otrok.

SP za veterane: vnovič Prezelj

V Lyonu je bilo svetovno prvenstvo za veterane, kjer nas uspešno zastopa tudi številčna slovenska odprava. Dušan Prezelj, aktualni svetovni dvoranski in evropski prvak na prostem ter nosilec svetovnega rekorda v skoku v višino v kategoriji M65, nas je ponovno razveselil. S preskočenimi 165 cm je osvojil tudi naslov svetovnega veteranskega prvaka na prostem. Drugo mesto v tej kategoriji je osvojil Milan Jamrich s preskočenimi 156 cm, tretjeuvrščeni pa je bil Latvijec Cela Valdis s preskočenimi 153 cm.

Slovenski veterani pa so si že pred Prezljevo zmago priborili tri medalje. Po bronu Stanke Prezelj, ki je v skoku v višino v kategoriji W60 dosegla bron s preskočenimi 128 cm, smo Slovenci dobili še dva nova nosilca kolajn.

Robert Teršek je v finalu meta kopja v kategoriji M 45 z metom 57,61 m zasedel tretje mesto in s tem Sloveniji priboril bron. Bero kolajn naše reprezentance pa je v finalu teka na 400 m z ovirami dopolnil Albert Šoba v kategoriji M 55. Dosegel je tretje mesto in s tem tretji bron za Slovenijo s časom 1:02,61.

NIKA GLOJNARIČ

Popolna predanost

Obetavna 14-letna atletinja AK Brežice je maja na pokalu Slovenije za mlajše mladince in mladinke v Domžalah dosegla nov državni rekord v kategoriji U-18.

Z rezultatom 13,83 v teku na 100 metrov ovire je izpolnila tudi normo za eno osrednjih letošnjih tekmovalcev za mlajše atletske kategorije – olimpijski festival evropske mladine (OFEM) v gruzijskem Tbilisiju. Njen dosežek je bil med najboljšimi rezultati na svetu med pionirkami. Na festivalu je Nika pritekla do bronaste kolajne in s tem izpolnila svoj najpomembnejši cilj sezone.

Že januarja letos je Nika v teku na 60 metrov s časom 7,81 sekunde postavila osebni rekord in tudi absolutni klubski rekord, s čimer je za stotinko popravila dvaindvajset let star članski rekord svoje someščanke Vladke Lopatič. Isti dan je z 8,77 sekunde postavila rezultat, ki ni uspel še nobeni mladi slovenski atletinji. Za stotinko je popravila pet let star rekord Mance Šepetavc še na 60 metrov ovire. Teden dni pozneje je na prvenstvu Slovenije v dvorani za pionirje in pionirke U-16 postala državna prvakinja v teku na 60 metrov z ovirami. Njen osebni dvoranski rekord na 60 metrov je pozneje v Celju še izboljšala na 7,72 sekunde, kar je tudi klubski rekord v dvorani.

Po osvojenih domačih atletskehih stezah si se že preselila na mednarodna prizorišča. Na eni tvojih prvih večjih mednarodnih tekem na OFEM si že nastopila v vlogi favoritinje. Kakšna je bila celotna gruzijska izkušnja?

S statistiko in vlogo favoritinje se nisem obremenjevala. Menim, da smo vse, ki smo izpolnile normo za OFEM, bile favoritinje in bi lahko katerakoli presenetila. Veselila sem se nastopa, upala na finale, želela pa stopničke, kar se mi je tudi uresničilo. Celotna izkušnja je bila super, vzdušje pa fantastično, saj smo iz celotne slovenske reprezentance obiskovali tekme drug drugega in navijali, tudi jaz sem imela odlično podporo.

Je tvoj pristop na mednarodnih tekem isti kot na domačih tekem ali se na tako tekmo pripravljala drugače?

Moj pristop in priprave bodo enake kot na domačih tekem, saj se tudi na tekme doma pripravim zelo dobro.

Na domačih tekmovalcih dokazuješ, da se že pri rosnih štirinajstih lahko uspešno

kosaš z mnogo starejšimi tekmicami. Kako ocenjuješ domačo konkurenco?

Tek prek ovir je tehnično zahtevna atletska disciplina. Le malo mojih vrstnic se odloči za tekmovalanje na ovirah, zato se preizkušam tudi v starejši starostni kategoriji, kjer je več konkurence.

Katera tekma ti je bila do zdaj najljubša?

Najraje se spominjam majske tekme v Domžalah, kjer sem postavila rekord in izpolnila normo za OFEM, s čimer sem sama sebi dokazala, da sem pripravljena za tekme na visoki mednarodni ravni. Sicer pa je bila celotna letošnja sezona fantastična.

Raje tekmuješ z vrstnicami ali so ti večji izzivi starejše tekmovalke?

Predvsem so mi izzivi starejše tekmovalke, kjer je konkurenca večja.

Prihajaš iz brežiškega kluba, ki slovi predvsem po vrhunskih tekmovalcih v tehničnih disciplinah. Kako to, da si se odločila za sprint?

Ponosna sem, da sem v tako dobrem klubu, kot je AK Brežice. Imam vso podporo kluba in trenerja. Sicer pa je moja hitrost in eksplozivnost opazil moj trener Henrik Omerzu, ki je »kriv«, da sem pozneje tudi prešla na ovire. Tako sem pravzaprav takoj začela s sprinti in kmalu se je izkazalo, da je bila to prava izbira. Zaradi velike konkurence pa sva poskusila še ovire, ki sem se jih na začetku bala, a z mojo in trenerjevo trmo sva prišla do prvih dobrih rezultatov, ki so zdaj tudi že državni rekordi.

Stotinke so letos na tvoji strani, že dvakrat si rekord postavila za stotinko (klubski in pionirski). So takšne zmage slajše?

Ne razmišljam o rekordih in stotinkah. Gledam predvsem na to, da izboljšam tehniko, da dobro tekmujem. Tako pridejo potem tudi dobri rezultati, s tem pa tudi rekordi, ki jih nisem pričakovala. Res je, da imam srečo s stotinkami, a včasih mi je zmaga ušla tudi zaradi kakšne stotinke, takšen pač je ta šport. Poraz me samo podžge, da še bolj zavzeto treniram in da drugi poraz obrnem v svojo korist in zmago, se pa preveč ne obremenjujem s tem.

Zaupaj nam še tvoj tipičen dan, kako usklajuješ šolo in trening?

Moj dan se začne zjutraj ob šestih. Pripravim se za šolo, pojem zajtrk, ponovim še šolsko snov in grem v šolo. Popoldne imam dvourni trening. Vmes se najde tudi kakšna urica za prijatelje, seveda pa mi je atletika na prvem mestu. Prav zato bi rada izkoristila priložnost še za zahvalo svojim staršem za podporo, atletskemu klubu Brežice in najboljšemu trenerju Henriku Omerzu, ki me je pripravil in pripeljal do teh rezultatov.

Si imela čas za proslavitev sezone in kakšni so tvoji cilji za naprej?

Z družino smo bili na morju, kjer sem si res odpočila in nabrala novih moči, počitnice so bile pravi odklop. Počasi bom začela trenirati, čutim, da se bom po oddihu lahko še bolje pripravljala na naslednjo sezono. Šolanje bom nadaljevala na Ekonomski in trgovski šoli v Brežicah, saj si želim čim prej pridobiti poklic, ker so moje želje za prihodnost vezane na atletiko, ki bi se ji rada popolnoma posvetila.

JAN VUKOVIČ

Znam se sprostiti

Mladi tekač na srednje proge je začetek letošnje sezone zaznamoval z rekordi. Že zimsko sezono je član kluba Kladivar Celje odprl odlično in na dvoranskem tekmovanju na Dunaju tekkel pod dvema minutama (1:58,71) in s tem postavil dvoranski rekord kategorije U-16 v teku na 800 metrov.

Februarja je v kategoriji U-16 na državnem prvenstvu v krožnih tekih v avstrijskem Linzu postavil nov rekord tudi na daljši razdalji 1500 metrov (4:13,37).

Na začetku poletne sezone je nadaljeval serijo rekordov. V Zagrebu je na mitingu odprtja sezone v teku na 800 metrov postavil še rekord na 800 metrov na prostem. Z rezultatom 1:55,78 je za slabo sekundo izboljšal prejšnji rekord, ki ga je imel 18 let v lasti Borut Veber (1:56,90 dosežen leta 1997), ta dosežek pa je dober teden pozneje na Atletskem pokalu Slovenije izboljšal še za dve desetinki in zdaj znaša 1:55,58.

Na medobčinskem prvenstvu za osnovne šole pa je sredi maja pred domačim občinstvom dosegel nov državni rekord še v disciplini 1000 metrov. Z rezultatom 2:31,86 je postavil novi mejnik v tej disciplini. Prejšnji šolski rekord je bila last Jana Petrača (2:37,01). Njegov rezultat na 1000 metrov je hkrati tudi absolutni rekord v kategoriji U-16, ki ga je pred njim imel v lasti Gregor Suhadolnik (Vel) iz leta 1984.

Spadaš v skupino naših izjemno nadarjenih srednjeprogašev, kjer imamo z Žanom Rudolfom, Janom Petračem, Alešem Zverom in Lucijanom Zalokarjem obetavno bazo atletskih upov. Kdaj si se usmeril v srednjeprogaške discipline?

Pred atletiko smo se s starši odločili, da se poizkusim v različnih športih in vztrajam pri tistem, ki mi bo všeč. V družini smo se veliko ukvarjali s športom tudi rekreativno, za atletiko pa sem se odločil v tretjem razredu in najprej približno eno leto treniral pri Miru Kocuvanu. Pri njem so bili treningi igra in spoznavanje z atletiko, nismo se osredotočali na posamezne discipline, ampak smo malo spoznavali vsako. Po zmagi na enem izmed cestnih tekov pa smo se s starši odločili za sodelovanje s Tekaško šolo Živko, ki jo vodita Romeo in Anica Živko. Pri njiu sem se vključil v skupino, ki je tekla na srednje proge. Dokončno sem postal srednjeprogaš, ko sem začel zmagovati na krosih in cestnih tekih v kategoriji U-12.

Tvoj trener Živko Romeo je prav tako veljal za enega največjih talentov srednjih prog tedenjega časa. Kakšna je njegova vloga pri tvoji odločitvi za srednje proge?

Da, res je. Romeo Živko je bil izvrsten atlet in je tudi moj vzor. Skupaj preživiva veliko časa in se res dobro razumeva. Menim, da je odnos trenerja z atletom zelo pomemben. Vedno mu sporočam, kaj delam, in on mi pri vsem pomaga. Ko sem začel delati v njegovi ekipi, so pri njem večinoma trenirali tekači na srednje proge. Jaz sem se na začetku preizkušal v teku na različne proge, vedel sem le, da nisem sprinter. Najbolj so mi ustrezali daljši teki. Romeo je opazil potencial pri meni v teku na srednje proge, za katere je menil, da imam pravo konstrukcijo telesa. Kmalu so prišli tudi dobri rezultati, kar je potrdilo najino odločitev.

Letos si bil v svoji starostni skupini nepremagljiv in nizaš rekord za rekordom. Si s sezono že končal?

S potekom letošnje sezone sem zadovoljen. Rekord na 800 metrov sem pričakoval, saj sem že pozimi v dvorani dosegel zelo dober čas. Rekord, ki sem ga postavil na 1000 metrov, pa me je presenetil, zato sem bil toliko bolj vesel. Vem, da trdo delo obrodí sadove. Mislim, da imam letos možnost postaviti še kakšen rekord. Hkrati se zavedam, da so to rekordi, ki niso bili postavljeni z lahkoto in jih bo zelo težko preseči, a zaenkrat smo na dobri poti k uresničitvi ciljev. Za dosego dobrega rezultata pa sta poleg ustreznega treninga potrebna tudi dobra dnevna forma in

pravo razmerje vseh dejavnikov. Trenutno sem na pripravi na Rogli, do konca sezone imam še kar nekaj tekem. Doma sta mi najpomembnejša mladinsko ekipno prvenstvo Slovenije in pionirsko državno prvenstvo, na katerem bodo izbrani atleti, ki se bodo udeležili pionirskega peterboja na Češkem. Verjetno bom nastopil tudi na Ljubljanskem maratonu.

Prišel si tudi do norme za festival olimpijske mladine, kjer si zasedel končno 13. mesto, slovenski atleti pa ste s petimi medaljami dosegli izjemen ekipni uspeh. Kako se spominjaš tekmovanja?

OFEM je bila res zelo velika tekma na visoki ravni. Za nas je bilo dobro poskrbljeno. Na sami tekmi pa sem si zastavil taktičen tek, ki mi ni najbolje uspel. A glavni cilj sezone je bil dosežen že z normo za OFEM. Pomembna je predvsem izkušnja z velikega tekmovanja, ki je zelo pomembna za naprej.

Za mlade atlete je pomembno, da se znajo tudi odklopiti od atletike, da ne postanejo prehitro prenasršeni s športom. Kako skrbiš za svoj pobeg od atletskih vsakdanjnikov?

Znam se sprostiti in pozabiti na atletiko tako na počitnicah kot doma. Res je, da se veliko tekačev 'pretrenira' zaradi prevelike količine treninga in pomanjkanja počitka. Moj trener skrbi, da nimam preveč in pretežkih treningov. Za pobeg iz atletskih vsakdanjnikov skrbim z dovolj počitka, za katerega menim, da je sestavni del treninga. Med šolo je to zaradi številnih obveznosti težko. Za morebitne težave z mišicami pa poskrbi fizioterapevt Jani Pristovšek. Seveda pa tudi kot vsi ostali najstniki rad gledam televizijo, brskam po spletu ... Po sezoni bi rad pozimi odšel tudi na smučanje.

Lani si bil ob koncu sezone na prireditvi na Ptuj razglašen za drugega najboljšega pionirja v Sloveniji. Kaj ti pomenijo tovrstna priznanja?

Ta priznanja mi pomenijo res ogromno. So pika na i uspešni atletski sezoni. Vidiš, da te ljudje cenijo in vidijo tvoje uspehe. Prav tako ti pokažejo, da si na pravi poti za doseganje ciljev. Res je čast biti med najboljšimi. Potrudil se bom, da bom dobil še veliko takih nagrad in priznanj.

OTROŠKA ATLETIKA

Vzajemna nagradila rekordno udeležbo na šolskih tekmovanjih

Letošnja finala srednjih in osnovnih šol v atletiki, ki sta potekala v Domžalah in Kopru, je zaznamovala izjemna udeležba. Organizatorji so se tako lahko veselili polnih stadionov in živahne podpore s tribun, veseli pa predvsem dejstvo, da se kaže trend rasti mladih, ki se ukvarjajo z atletiko. Na obeh tekmovanjih se je tako v zanimivih obračunih pomerilo skoraj tisoč tekmovalcev. Dogodka je krasil bogat spremljevalni program. Predstavljena je bila tudi otroška atletika, poseben program pod okriljem mednarodne atletske zveze IAAF, ki atletiko s pomočjo prilagojenih rekvizitov skozi igro predstavlja najmlajšim. Projektu se je v tem letu pridružila tudi AZS, ki organizira predstavitve otroške atletike po Sloveniji ob različnih priložnostih.

Atletski zanos tekmovalcev posamičnih prvenstev pa je nagradila tudi naša največja zdravstvena zavarovalnica Vzajemna, ki je vsem udeležencem letošnjih finalnih ekipnih ter posamičnih atletskih tekmovanj za osnovne in srednje šole podarila nezgodno zavarovanje za prihodnje šolsko leto. Kot družbeno odgovorna zdravstvena zavarovalnica namreč prevzema tudi skrb za to, da so otroci varni in ustrezno zavarovani, če pri njihovih aktivnostih pride do morebitne nezgode.

Vzajemna je tako na lep način izrazila podporo slovenski atletiki, predvsem z vidika pozitivnih učinkov športa na mlade in pozitivnih vrednot športa. Atletska zveza Slovenije in Vzajemna sta v preteklosti že sodelovali v okviru nekaterih projektov in tekmovanj, v tem letu pa je bilo sodelovanje obnovljeno.

Poleg varnosti pa si Vzajemna prizadeva tudi za zdravje, zato spodbuja zdrav življenjski slog svojih zavarovancev s programom Varuh zdravja. Program je oblikovan na načelih zdravega odnosa do zdravja in na razumevanju, da kar v zdravje vložiš, ti bo tudi povrnilo. Njihovim zavarovancem so tako poleg rekreativnih vadb, kot so tedenski organizirani teki, na voljo še brezplačne preventivne zdravstvene storitve, svetovanje o zdravi prehrani, varni uporabi zdravil in o preprečevanju izgorelosti ter številne druge ugodnosti na področjih zdravstvenih storitev, rekreacije in sprostitve. Dimitrij Šulin, direktor trženja v Vzajemni, je povedal, da so v zavarovalnici nadaljnji razvoj usmerili v varovanje

zdravja, pomoč pri zdravem načinu življenja in zagotavljanje osebne varnosti posameznika in družine ter dodal: »Želimo si, da bi svojim članom prek programa Varuh zdravja pomagali pri vzpostavljanju in vzdrževanju zdravega življenjskega stila, pri zdravstveni preventivi ter jim nudili informacije, ki jih posameznik potrebuje o zdravstvenem sistemu oziroma v procesu zdravljenja, ter tako postali prva izbira, ko gre za zdravje.« V program Varuh zdravja se lahko vključite na spletni strani www.vzajemna.si, v poslovalnicah ali na telefonski številki 080 20 60.

VARUH ZDRAVJA

PROGRAM AKTIVNEGA VAROVANJA ZDRAVJA

Pri Vzajemni odslej ne boste več samo zavarovani. Vaše zdravje zdaj tudi varujemo.

Vključite se v Varuh zdravja in uveljavljajte njegove številne prednosti:

1. brezplačne preventivne zdravstvene storitve
2. naročanje pri zdravnikih specialistih
3. zdravstvene informacije
4. brezplačne skupinske športne vadbe
5. aktiven oddih in ugodne počitnice
6. ugodnosti

PAKET DOBRODOŠLICE!
Za prvih 20.000 vključitev.

☎ **080 20 60**
www.vzajemna.si

ZA ZAVAROVANCE
VZAJEMNE
BREZPLAČNO

VZAJEMNA
zdravstvena zavarovalnica

ATLETSKI KLUB VELENJE

Najboljši miting pri nas

V dobrih petih desetletjih delovanja Atletskega kluba Velenje je atletika postala ena izmed najbolj priljubljenih športov v Velenju.

Poleg osnovne dejavnosti atletskega treninga je Atletski klub Velenje tudi prizadeven organizator atletske prireditve na domači mednarodni ravni. Najbolj prepoznavne med njimi so dvakratna organizacija prve lige evropskega ekipnega pokala, tradicionalni mednarodni atletski miting European Athletics Classic v počastitev dneva rudarjev, ki velja za najbolj kakovosten miting pri nas, ter dvakratna organizacija SPAR Evropskega prvenstva v krosu. Zaradi odlične organizacije je namreč Velenje postalo prvo mesto v Evropi, ki mu je bila organizacija omenjenega prvenstva zaupana dvakrat, in sicer v letih 1999 in 2011.

Atletski klub Velenje je bil ustanovljen leta 1968. Skozi leta je nanizal vrsto uspehov na domačih in na mednarodnih tekmovanjih in tako postal eden od vodilnih in najbolj prepoznavnih atletske sredin v Sloveniji. Poleg rezultatskih uspehov je Atletski klub Velenje tudi mednarodno priznan organizator atletske dogodkov.

Klub je za svoje dolgoletno uspešno delovanje leta 2010 ob prazniku Mestne občine Velenje prejel najvišje priznanje, ki ga podeljuje Mestna občina Velenje, Zlati grb Mestne občine Velenje.

Atletski klub Velenje na tekmovalnem področju vseskozi dosega dobre rezultate v ekipni in posamični konkurenci. V konkurenci ekip je Atletski klub Velenje trikrat zmagal na Atletskem pokalu Slovenije, je večkratni zmagovalac krosov na vseh ravneh, osvojil je četrto mesto na Atletskem pokalu Jugoslavije in bil član prve jugoslovanske atletske lige. Posamezniki, člani Atletskega kluba Velenje, so osvojili več sto medalj na državnih in nekdanji republiški ravni in na ostalih ravneh. Naši atleti so osvajali medalje na olimpijskih igrah, evropskih in svetovnih prvenstvih ter na sredozemskih igrah. Med mnogimi atleti iz Atletskega kluba Velenje, ki so bili člani državnih reprezentanc, državni prvaki in nosilci medalj na državnih prvenstvih, so nekateri dosegli tudi odmevne rezultate v mednarodni konkurenci: Jolanda Čeplak (sedaj Batagelj) je svetovna rekorderka v teku na 800 m v dvorani, Boštjan Buč je finalist svetovnega prvenstva v teku na 3000 m z zaprekami, Kristina Obronek pa je osvojila bronasto medaljo na Evropskem prvenstvu v krosu za mladinke.

V nadaljevanju navajamo še nekatere najuspešnejše atletinje in atlete, člane Atletskega kluba Velenje. Ti so klub uspešno zastopali na državnih prvenstvih, atletske pokalih in kot člani državne reprezentance.

Udeleženci večjih tekmovanj v članski kategoriji:

- udeleženci olimpijskih iger: Jolanda Čeplak (800 m – 3. mesto), Boštjan Buč (3000 m zapreke) in Sergej Šalamon (štafeta 4 x 400 m)
- udeleženci svetovnega prvenstva na prostem: Jolanda Čeplak (800 m), Boštjan Buč (3000 m zapreke)
- udeleženci svetovnega prvenstva v dvorani: Jolanda Čeplak (800 m – 2. mesto)
- udeleženci evropskega prvenstva na prostem: Jolanda Čeplak (800 m – 1. mesto), Boštjan Buč (3000 m zapreke)
- udeleženci evropskega prvenstva v dvorani: Jolanda Čeplak (800 m – 1. mesto s svetovnim rekordom), Boštjan Buč (3000 m), Romeo Živko (3000 m), Bekim Bahtiri (3000 m)
- udeleženci evropskega in svetovnega prvenstva v krosu: Izudin Hrapič, Boštjan Buč, Bekim Bahtiri

Udeleženci večjih tekmovanj v mladinski kategoriji:

- udeleženci svetovnih prvenstev: Rok Jovan (2000 m zapreke), Jolanda Čeplak (800 m), Maja Mihalinec (100 m), Nina Kokot (skok v daljino), Matic Lenart (400 m)
- udeleženci evropskih prvenstev: Jolanda Čeplak (1500 m – 3. mesto), Nataša Krenker (400 m–finale), Peter Poles (400 m ovire – finale), Rok Jovan (2000 m zapreke – finale), Matjaž Krajnc (400 m), Dario Čivič (skok v daljino), Matic Lenart (400 m), Maja Mihalinec (100 m), Nina Kokot (skok v daljino)
- udeleženci evropskih in svetovnih prvenstev v krosu: Kristina Obronek (3. mesto), Rok Jovan, Sašo Njenič, Jožica Hozjan, Anja Arzenšek, Jolanda Čeplak, Boštjan Buč.

TEKAŠKO DRUŠTVO BOVEC

Na zemljevid z maratonom

Tekaško društvo Bovec je ob izteku leta 2014 obeležilo deset let uspešnega delovanja. Iz interesne dejavnosti na OŠ Bovec je s prepoznavnim programom, aktivnim članstvom, dolgoročno načrtanimi smernicami nastal prepoznaven kolektiv ne samo na lokalni ravni, temveč tudi po vsej Sloveniji in izven njenih meja, tako na organizacijskem kot tudi na tekmovalnem področju.

Društvo ostaja odprto za vsakogar, ki si želi aktivno preživeti prosti čas v dobri družbi. Smo eno redkih okolij v Sloveniji, kjer je vadba dostopna vsem, brez finančnih obremenitev. Glede na starost in sposobnosti vadečih pripravimo program, ki ga izvajamo skozi celo leto – redno, vsaj dvakrat tedensko. Perspektivnim članom društva skušamo zagotoviti kar najoptimalnejše pogoje za vadbo. Številčna udeležba na treningih je potrditev dobrega pristopa trenerskega kadra ter primerno doziranje težavnosti vadbe glede na starost in sposobnosti posameznikov. Čeprav atletika sodi med individualne športe, Tekaško društvo Bovec vedno deluje kot uglašen kolektiv. Napredek vseh, ki se redno udeležujejo vadbe, je opazen. Članstvo v društvu se je v zadnjih letih še okrepilo, tako da društvo trenutno šteje osemdeset članov. Veseli nas, da se kar dvajset odstotkov bovških osnovnošolcev redno udeležuje vadbe.

V občini Bovec nimamo atletskega stadiona, premoremo le 60-metrsko atleško stezo. Naš vadbeni poligon so poleg že omenjene atletske steze sprehajalne poti v okolici Bovca, v primeru slabega vremena pa treninge izvajamo v bovški telovadnici. Od maja do konca septembra se enkrat tedensko zapeljemo v sosednji Trbiž, kjer nam tamkajšnji atletski klub omogoča vadbo na stadionu.

Ponosni smo tudi na tekmovalne dosežke. Iz popolnih anonimnežev v kraljici športov smo se v desetih letih več kot stokrat zavihteli na najvišjo stopničko zmagovalnega odra na državnih prvenstvih in APS. Odličja smo osvajali v gorskih tekih, krosih, uličnih tekih in stadionski atletiki. Velik del zaslug imamo tudi pri uspešnih nastopih bovških osnovnošolcev na šolskih prvenstvih. Leta 2005 smo v Šmartnem pri Litiji postali vsekipni prvaki Slovenije v krosu. Izjemna je bila generacija bovških osnovnošolk na Ekipnem finalu v atletiki leta 2007, z osvojenimi 14831 točkami je v Novem mestu osvojila drugo mesto. V Postojni smo na Posamičnem finalu za OŠ v atletiki (2007) v pičlih tridesetih minutah imeli na delu štiri finaliste – osvojili smo štiri odličja,

Adrijana Stres je postala državna prvakinja v teku na 600 metrov, bron je osvojila Hani Mlekuž Kamarič, na 1000-metrski preizkušnji pa sta si v kategoriji starejših dečkov oziroma deklic bronasti odličji pritekla še Blaž Karba in Tanja Komac.

Kar dve naši atletinji sta bili državni rekorderki v kategoriji pionirk U-14 na 1000 metrov – Tanja Komac (Koper, 2006 – 3.08.15) in Neja Mavrič (Ptuj, 2011– 3.03.08). Številna odličja na najvišje rangiranih tekmovanjih v Sloveniji so Tekaškemu društvu Bovec poleg že omenjenih – Hani Mlekuž Kamarič, Tanje Komac, Adrijane Stres, Neje Mavrič, Blaža Karbe, pritekli še: Andreja Žagar, Tine Zornik, Peter Vitez, Dean Melihen, Enej Kovač, Robi Erzetič, Tobi Gaberšček, Žiga Kravanja, Matic Kenda, Tanja Žgajnar ...

Hani Mlekuž Kamarič je bila prva atletinja Tekaskega društva Bovec, ki je zastopala slovenske barve na četverboju pionirskih reprezentanc v Puli (2008). Andreja Žagar je barve Slovenije branila trikrat na 3000 metrov (Szombathely 2009, Veszprem in Maribor – 2010). Andreja je nastopila tudi na Evropskem prvenstvu v krosu, katerega gostitelj je bilo Velenje. Tekaško društvo Bovec uspešno zastopa slovenske barve na tradicionalnem uličnem teku v Prijedoru (Republika Srbska), atletskih mitingih v sosednji Italiji in Avstriji. Najmlajši člani društva se redno udeležujejo krosov in tekov za Primorski pokal.

Tekaško društvo Bovec je društvo, ki združuje. Plod dobrega sodelovanja z lokalno skupnostjo in društvu so številne prireditve, ki so izvedene na visoki ravni. V februarju že vrsto let prirejamo Atletski večer, na katerem skupaj s sponzorji, predstavniki AZS in županom Občine Bovec ter športnimi zanesenjaki predstavimo preteklo sezono, se ozremo v prihodnjo ter razglasimo atleta in atletinjo leta. Tradicionalni Bovški tek je zadnje nedeljo v aprilu – mednarodni tekaški praznik se je trdno zasedel na koledarje tekačev. Tretji petek v septembru je rezerviran za najmlajše – Atletika brez meja v pravem pomenu besede, leta 2012 je bilo Tekaško društvo Bovec organizator Finala, ki ga imajo vsi sodelujoči v lepem spominu. Ulični tek za Veliko nagrado Bovca je bil eden najbolj kakovostnih tekov v tem delu Evrope – nastop tekačev Kenije, reprezentantov BiH, Srbije, Hrvaške, Madžarske in Slovenije je vsem gledalcem ponudil izjemno predstavo na bovških ulicah.

Tekaško društvo Bovec ima v načrtu velik projekt, ki ga želimo uresničiti v prihodnjem letu. V septembru leta 2016 želimo Bovec uvrstiti na zemljevid mest z maratonsko preizkušnjo.

Ob tej priložnosti bi se zahvalil vsem, ki nas vsak po svojih zmožnostih podpirate, članom društva za aktivno udejstvovanje pri uresničevanju zastavljenih ciljev.

Spletna stran : www.tekaskodrustvobovec.si

BREZSKRBNI VSEPOVSOD Z ENIM PAKETOM!

PAKET MODRI*

∞ **KLICI** in **SPOROČILA**
v vsa SLO omrežja
3 GB prenosa podatkov

do **100 Mb/s**

+215 / 40 HD programov

∞ **KLICI**
v vsa SLO omrežja in v EU

Bodite vedno brezskrbni s paketom Modri! Prinaša vam brezskrbno **mobilno telefonijo**, vrhunsko **televizijo**, hiter **internet** in neomejeno **fiksno telefonijo**, vse v enem **paketu po ugodni ceni**.

59⁹⁵
EUR/mesec

www.telekom.si

TelekomSlovenije

*Naročniško razmerje s paketom Modri lahko v akcijskem obdobju od 18. 6. do 31. 8. 2015 sklenejo novi ali obstoječi naročniki storitev Mobitel in/ali SiOL, ki so zasebni uporabniki. Paket Modri v akcijskem obdobju vsebuje: SiOL TV s programsko shemo Standard, ki jo lahko naročniki brezplačno nadgradijo v Mega HD, internet SiOL s hitrostjo 100 Mb/s / 20 Mb/s na FTTH oz. do 20 Mb/s / 1 Mb/s VAR na ADSL oz. do 30 Mb/s / 5 Mb/s VAR na VDSL, telefonijo SiOL z eno telefonsko številko, ki vključuje neomejene klice v vsa fiksna in mobilna slovenska omrežja ter neomejene klice v območja EU-tarife, ter mobilni del, ki vključuje neomejene pogovore v vsa slovenska omrežja, neomejene SMS-/MMS-e in 3 GB prenosa podatkov v mobilnem omrežju Telekoma Slovenije. Pri paketu je možna sklenitev dodatnega naročniškega razmerja Druga številka z mesečno naročnino 10 EUR. Nadgradnjo programske sheme lahko naročniki izvedejo brezplačno vsaka dva meseca. V primeru spremembe obstoječega naročniškega paketa s storitvami Mobitel in/ali SiOL v navedeni paket se zaračuna enkratni znesek v višini 20 EUR. Za več informacij o ponudbi obiščite www.telekom.si, Telekomov center, pooblaščen prodajno mesto ali pokličite 041 700 700 oz. 080 8000. Telekom Slovenije, d.d., Ljubljana.